

ประชาธิปไตย ความขัดแย้ง และความมั่นคงของมนุษย์

บทสรุปด้านนโยบาย:
ผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

©สถาบันเพื่อประชาธิปไตยและสนับสนุนการเลือกตั้งนานาชาติ 2007
©International Institute for Democracy and Electoral Assistance 2007
การขออนุญาตเพื่อผลิตเอกสารนี้ใหม่หรือแปลข้อความทั้งหมดหรือบางส่วนของ สามารถส่งไปยัง

Publications Office
International IDEA
SE-103 34 Stockholm
Sweden

สถาบันเพื่อประชาธิปไตยและสนับสนุนการเลือกตั้ง (IDEA) มีความยินดีให้การสนับสนุนการเผยแพร่เอกสารนี้ และจะแจ้งผลการพิจารณากลับมายังผู้มีความประสงค์ขอผลิตหรือขอแปลเอกสารนี้อย่างรวดเร็ว

This is a direct translation of the 2006 of International IDEA's *Democracy, Conflict and Human Security. Policy Summary: Key Findings and Recommendations*. The accuracy of the translated text was not verified by International IDEA. In case of doubt, the original English version prevails (ISBN: 91-85391-90-5). This translation was undertaken by Prof Dr Vanchai Vatanasapt, Director, Centre??? for Peace and Governance, King Prajadhipok's Institute and Mr. Supanat Permpoonwiwat, Academic, Office for Peace and Governance, King Prajadhipok's Institute, 47/101 Mu 4 Tiwanont Road, Muang District, Nonthaburi 11000, Thailand.

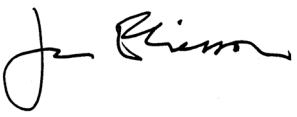
ออกแบบงานศิลป์ โดย: Trydells Form
รูปหน้าปก
รูปภาพมุม Office (ขวา) โดย: Andre Maslennikov © SCANPIX
รูปภาพ (ด้านขวาข้างบน) โดย: Maria Zarnayova © SCANPIX
รูปภาพด้านซ้าย โดย: David Isaksson © Global Reporting
พิมพ์โดย: Trydells Tryckeri AB, Sweden

ISBN: 978-91-85391-95-0

“ภารกิจหลักของเราในวันนี้ที่มีต่อสังคมโลกคือ การที่จะยอมรับและดำเนินชีวิตอยู่บนความท้าท้าย 3 ด้านคือ ด้านการพัฒนา ด้านความมั่นคงของมนุษย์ และด้านสิทธิมนุษยชน ความท้าทายทั้งสามด้านนี้ได้ถูกกำหนดไว้เป็นวาระสำคัญสูงสุดเข้าด้วยกันขององค์การสหประชาชาติเพราะความท้าทายทั้งสามด้านจะมีผลกระทบและสนับสนุนซึ่งกันและกัน

สิ่งที่เป็นภัยคุกคามมากที่สุดต่อความมั่นคงของเราร่วมกัน เกิดมาจากความสิ้นหวังของมนุษย์ที่อาศัยอยู่ในสังคม ซึ่งขาดความเคารพในสิทธิมนุษยชนและขาดความเป็นประชาธิปไตย การกระทำใดๆ เพื่อประชาธิปไตยคือ การกระทำเพื่อความสันติภาพและความมั่นคงของมนุษย์...

หนทางเดียวที่ระบอบประชาธิปไตยจะพิสูจน์ตัวเองได้คือ การพิสูจน์ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนและรัฐบาลของพวกเขา โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของความไว้วางใจ ความสำนึกรับผิดชอบและความมุ่งมั่นที่จะส่งมอบผลในทางปฏิบัติ”

แจน อีไลแอซซัน
ประธานของการประชุมใหญ่ครั้งที่ 60 ของสหประชาชาติ
รัฐมนตรีว่าการ การต่างประเทศ สวีเดน

บทนำ

ประชาธิปไตยกำลังเกิดปัญหาวิกฤตที่เกิดขึ้นทั่วโลกโดยเฉพาะช่วงเวลานี้ที่มีความจำเป็นในการให้ความสำคัญต่อการปฏิบัติอย่างเป็นประชาธิปไตย ซึ่งถือว่าเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของเป้าหมายของความมั่นคงของมนุษย์ ในศตวรรษที่ 21 ระบอบประชาธิปไตยเป็นสิ่งสำคัญสำหรับความมั่นคงของมนุษย์ เพราะสถาบันทางการเมืองและกระบวนการต่างๆ ทางการเมืองที่มีการวางรูปแบบที่ดีและมีส่วนร่วมเป็นกุญแจสำคัญที่จะช่วยป้องกันความรุนแรงและจัดการความขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์ และเพราะว่าการเคารพในสิทธิมนุษยชนและการมีส่วนร่วมของประชาชนยังเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อเป้าหมายที่จะสนองตอบต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

ผลการศึกษานี้จะนำเสนอให้เห็นภาพอย่างแจ่มแจ้งว่าระบอบประชาธิปไตยจำเป็นต้อง "มีการปฏิรูป" คำถามคือทำไม?

- *ระบอบประชาธิปไตยทั่วโลกกำลัง "ลุกเป็นไฟ":* ซึ่งขัดกับคำทำนายเมื่อครั้งสิ้นสุดสงครามเย็นที่เกี่ยวกับชัยชนะของประชาธิปไตยในฐานะระบบทางการเมือง แต่ยังมี "ความท้าทายในการนำเสนอ" ที่รุ่งโรจน์ และได้มีคำถามใหม่เกี่ยวกับความชอบธรรมของประชาชนและความสามารถในการดำรงอยู่อย่างยาวนานของรัฐ
- *การทำให้เป็นประชาธิปไตยคือเครื่องมือที่ตอบสนองความต้องการของมนุษย์:* มีความท้าทายจำนวนมากในขณะนี้ที่เกี่ยวข้องกับความจำเป็นในการที่จะปรับปรุงการพัฒนาและลดความไม่เสมอภาค
- *ความขัดแย้งที่รุนแรงอาจมีจุดเริ่มต้นมาจากความรู้สึกที่ไม่ปลอดภัยของมนุษย์:* ความไม่ปลอดภัยเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับการกีดกันและการไม่สามารถเข้าถึงทรัพยากรและอำนาจ
- *มีความจำเป็นต่อการปฏิบัติที่เป็นประชาธิปไตย:* นอกจากนั้นเหนือสิ่งอื่นใดที่จะมีกรอบระเบียบที่เป็นทางการและขาดไม่ได้ ความชอบธรรมและความยั่งยืนของระบบประชาธิปไตยถูกมองว่าต้องขึ้นอยู่กับการเพิ่มขึ้นของอำนาจและการให้สิทธิให้เสียงกับคนชายขอบ
- *การสร้างระบอบประชาธิปไตยเป็นเรื่องทางการเมืองอย่างมาก ไม่ใช่เรื่องทางด้านเทคนิค:* การเคารพต่อศักดิ์ศรีของพลเมือง ความเป็นเจ้าของต่อท้องถิ่น และการสานเสวนาในเรื่องนโยบายสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพเป็นสิ่งสำคัญ โดยมีผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรมในการ นำเสนอ
- *ระบอบประชาธิปไตยเป็นเรื่องเกี่ยวกับอำนาจทางการเมือง:* การใช้อำนาจอย่างสร้างสรรค์สามารถคาดคะเนได้จากความชอบธรรมและความเป็นเจ้าของ ความสำนึกรับผิดชอบที่โปร่งใส ระบบการตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจ และการกระจายอำนาจเป็นสิ่งสำคัญต่อการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพต่อความต้องการความมั่นคงของมนุษย์

บทสรุปด้านนโยบายนี้นำเสนอหลักที่สำคัญจากโครงการ IDEA เรื่อง *ประชาธิปไตย ความขัดแย้งและความมั่นคงของมนุษย์* และข้อเสนอแนะด้านนโยบายซึ่งได้มาจากการศึกษานี้ด้วย

รายละเอียดเกี่ยวกับโครงการ IDEA ประชาธิปไตย ความขัดแย้ง และความมั่นคงของมนุษย์

ประชาธิปไตย ความขัดแย้ง และความมั่นคงของมนุษย์: การค้นหาสันติภาพในศตวรรษที่ 21 คือ บทวิจารณ์นโยบายและการดำเนินการสร้างประชาธิปไตยซึ่งเป็นกระบวนการทางการเมืองที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับความต้องการความมั่นคงของมวลมนุษยชาติทุกคน ทั้งนี้ โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาและจัดการความขัดแย้งด้วยสันติวิธี

การวิเคราะห์ได้นำเสนออย่างชัดเจนในสองเล่มเกี่ยวเนื่องกัน เล่มที่ 1 เป็นการนำเสนอภาพรวมของประสบการณ์และการเรียนรู้ที่สำคัญ ส่วนเล่มที่ 2 เป็นเรื่องที่คัดเลือกมาแล้วรวมถึงกรณีศึกษาต่างๆ

ในบทวิจารณ์นี้ได้มีการพิจารณาความเป็นประชาธิปไตยในบริบทของโลกาภิวัตน์ การต้องพึ่งพากันและกันที่มีมากขึ้นและความไม่เท่าเทียมกันที่เกิดขึ้นมากมายทั่วโลก

โครงการนี้ต้องการที่จะส่งเสริมเรื่องการสานเสวนาและการโต้เถียง เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ทางนโยบายอย่างมีประสิทธิภาพ:ความสัมพันธ์หลังการเลือกตั้งระหว่างผู้แทนและประชาชนในเขตเลือกตั้ง การลดความรุนแรงทางการเมือง การกระจายอำนาจ รวมทั้งบทบัญญัติทั้งหลายในรัฐธรรมนูญ และกระบวนการประชาธิปไตยที่ได้ปรับปรุงแล้วที่เอื้อต่อเศรษฐกิจสังคมหรือเศรษฐสังคมและการลดปัญหาความไม่เท่าเทียมกัน

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม โปรดดูรายละเอียดได้ที่หน้าเวปของ IDEA คือ <http://www.idea.int>

บทที่ 1

ประชาธิปไตยและความมั่นคงของมนุษย์: ความเชื่อมโยงและผลการศึกษาที่สำคัญ

ความท้าทายที่มีต่อความมั่นคงของมนุษย์ในศตวรรษที่ 21 จำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมให้มีการนิยามความหมายของคำว่าประชาธิปไตยให้กว้างขึ้น โดยรวมถึงความเกี่ยวพันด้านสิทธิมนุษยชน ความสามารถในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ความสำนึกรับผิดชอบ การสร้างฉันทามติท่ามกลางความความหลากหลายที่แตกต่างกันมาก การปรับปรุงกระบวนการเลือกตั้ง และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

ต้นกำเนิดของความไม่มั่นคงของมนุษย์มีรากฐานมาจากการกีดกันและการไม่สามารถเข้าถึงอำนาจและทรัพยากรได้ แนวคิดของความมั่นคงของมนุษย์มุ่งเน้นที่การป้องกันประชาชนจากภัยคุกคามที่ร้ายแรงชีวิตของพวกเขา ปลอดภัยจากการทำร้ายและความขัดแย้งที่รุนแรง ตลอดจนเสริมสร้างพลังอำนาจให้เข้มแข็งขึ้นเพื่อสามารถจัดการกับปัญหาภัยคุกคามทางสังคม เช่น โรคร้ายและอาชญากรรมได้ ประชาธิปไตยสามารถช่วยปกป้องประชาชนโดยผ่านช่องทางการคุ้มครองในระเบียบความเท่าเทียมกันในการบังคับใช้กฎหมาย และการพัฒนาด้านสิทธิมนุษยชน การดำเนินการทางประชาธิปไตยมีส่วนเชื่อมโยงระหว่างการเสริมพลังอำนาจของประชาชนกับผลการพัฒนาที่สำคัญ เช่น การศึกษา การบริการสาธารณสุขและโอกาสในการดำเนินชีวิต

ทุกวันนี้มีความไม่สมดุล ต่อความพยายามของนานาชาติที่จะสร้างระบอบประชาธิปไตย การมุ่งเน้นให้ความสำคัญที่การเลือกตั้งในปัจจุบันอาจทำให้เกิดความเข้มแข็งต่อระบอบการเมืองการปกครองและการแข่งขันระหว่างพรรคการเมืองได้ แต่ไม่สามารถรับรองได้ว่ารัฐจะตอบสนองความต้องการของส่วนรวมและการมีส่วนร่วมของประชาสังคมต่อกระบวนการตัดสินใจหรือความสำนึกรับผิดชอบทางสังคมและการเมืองของกลุ่มคนที่มีอำนาจปกครองต่อการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม

การดำเนินอย่างมีประชาธิปไตย: คำนิยาม

การดำเนินการอย่างเป็นประชาธิปไตยหมายถึงการจัดการอย่างมีระบบทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการเพื่อการตัดสินใจอย่างมีส่วนร่วม และเป็นกระบวนการตัดสินใจที่มีการปรึกษาหารืออย่างทั่วถึงที่รวมเอาค่านิยมหลักการของระบอบประชาธิปไตยที่พยายามจะสร้างและรักษาสันติภาพให้ยั่งยืน

แนวคิดนี้หมายรวมถึงทั้ง*การจัดการอย่างเป็นระบบที่เชื่อว่าเป็นไปตามประเพณี*ในการใช้การแบ่งปันอำนาจและรวมถึง*กระบวนการ*ทางเลือกที่มีเป้าหมายในการสร้างและส่งเสริมคุณค่า รวมถึงพฤติกรรมของประชาธิปไตยให้แข็งแกร่งขึ้น ทั้งสนับสนุนผลในทางบวกซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และความมั่นคงของมนุษย์ในศตวรรษที่ 21 ระบอบประชาธิปไตยต้องมีความสามารถเชื่อมโยงคุณค่าของสิทธิมนุษยชนและการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อตอบสนองความท้าทายต่อความยากจน ความไม่เสมอภาค และการจัดการปัญหาสังคมที่สลับซับซ้อนอย่างสันติวิธี

วิกฤตการณ์ของระบอบประชาธิปไตยมีสาเหตุมาจากความไม่พอใจของสาธารณชนในหลายพื้นที่ทั่วโลกที่มีรัฐบาล ซึ่งมาจากการเลือกตั้งที่ไม่มีความสามารถจัดการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้แก่ทุกคนได้ จากมุมมองที่หันไปดูในหลายๆ ประเทศ พบว่า ระบอบประชาธิปไตยยอมให้กลุ่มอิทธิพลเข้า “ครอบครอง” ประเทศโดยมีแรงกระตุ้นจากผลได้ส่วนตัว วิกฤตอาจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสู่ระบอบประชาธิปไตยซึ่งสามารถกระตุ้นให้เกิดความขัดแย้งที่รุนแรงได้ และวิกฤตก็อาจเกิดจากการร่วมมือกันของกระบวนการส่งเสริมประชาธิปไตยนานาชาติกับลัทธิจักรวรรดินิยมทั่วโลก จะเห็นว่าการเลือกตั้งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับระบอบประชาธิปไตย แต่ระบอบประชาธิปไตยนั้นมีความหมายมากกว่ากระบวนการเลือกตั้ง

- ความน่าเชื่อถือของระบอบประชาธิปไตยในฐานะระบบการเมืองขึ้นอยู่ที่ว่าประชาธิปไตยจะดำเนินการไป*อย่างไรมากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ* และจะผลิตอะไรออกมาหรือไม่ หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ ระบอบประชาธิปไตยต้องก้าวไปให้ไกลกว่าขอบเขตของการเมืองเป็นเรื่องเลือกตั้งไปสู่สิ่งที่สำคัญกว่าคือเรื่องสิทธิมนุษยชน การมีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงและการพัฒนาทรัพยากรบุคคล

- บ่อยครั้งที่เกิดผลกระทบขึ้นในทันทีเมื่อมีการแข่งขันทางการเมือง แต่ละฝ่ายมีการเน้นถึงความแตกต่างทางสังคม แต่ในบางกรณีจะเห็นได้ชัดว่าระบอบประชาธิปไตยสามารถทำให้เกิดสันติภาพและช่วยวางขั้นตอนการพัฒนาแก่สังคมและเศรษฐกิจทำให้ลดต้นตอของปัญหาความขัดแย้ง ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างมากที่จะต้องทำความเข้าใจให้ดีขึ้นเพื่อการคาดคะเนและจัดการกับประเด็นการแข่งขันในช่วงระหว่างการเปลี่ยนผ่าน เช่น เรื่องการจัดกรอบโครงสร้างของรัฐใหม่และการแข่งขันทางอำนาจ เป็นต้น

- การดำเนินการอย่างเป็นประชาธิปไตยสามารถเชื่อมโยงระหว่างประชาชนกับรัฐบาลได้: การให้สิทธิในการแสดงความคิดเห็นต่อ “รากเหง้าของปัญหา” และความคับข้องเป็นหนทางที่จะช่วยทำให้คนเราได้มีความเข้าใจต่อการพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ การดำเนินการอย่างเป็นประชาธิปไตยยังเป็นตัวเร่งให้เกิดการปรับปรุงความร่วมือในภูมิภาคอีกด้วย ทำให้องค์กรในภูมิภาคได้มีบทบาทที่เข้มแข็งมากขึ้นในการที่จะช่วยเหลือการผ่อนคลายความขัดแย้งและการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ

- ลักษณะที่เห็นชัดของสภาพแวดล้อมของรัฐที่อ่อนแอและมีความความรุนแรงภายในประเทศจะพบว่า บ่อยครั้งขาดหรือมีช่องทางของระบอบประชาธิปไตยและการตอบสนองไม่เพียงพอ ความขัดแย้งทางสังคมเกิดขึ้นเมื่อกระบวนการบริหารจัดการของรัฐในเรื่องความขัดแย้งไม่สามารถจะดำเนินการอย่างเพียงพอในการใช้กระบวนการสานเสวนาทางการเมืองอย่างแท้จริงหรือใช้กลไกในการตัดสินใจด้วยความชอบธรรมและหลักนิติธรรมอย่างจริงจัง

การขับเคลื่อนของระบอบประชาธิปไตยเพื่อความมั่นคงของมนุษย์: กลยุทธ์และวิธีการ

ช่วงในสถานการณ์ที่วิกฤต...

- เน้นเรื่องสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน
- ต้องทำให้เกิดความมั่นใจเรื่องการให้ความเสมอภาคในการช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมและการเสริมพลังอำนาจให้กับองค์กรท้องถิ่นให้มีบทบาทช่วยเหลืออย่างยุติธรรมตามความต้องการของประชาสังคม
- ทำให้ทุกคนได้เข้าใจว่าช่วงของการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบอบประชาธิปไตยที่ร่วมกันของทุกฝ่ายคือหนทางไปสู่ผลลัพธ์ได้อย่างสันติ

ช่วงระหว่างกระบวนการเปลี่ยนแปลง...

- วางรูปแบบและดำเนินการตามแผนงานอย่างเบ็ดเสร็จเพื่อที่จะค่อยๆ ทดแทนกระบวนการเจรจาอย่างสันติวิธี ด้วยโครงสร้างการสามารถตกลงกันได้อย่างเป็นระบบ เช่น การใช้อำนาจร่วมกันระหว่างฝ่ายบริหาร ฝ่ายรัฐสภา และสภาท้องถิ่น
- ทำให้มั่นใจว่าการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจะเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ประชาชนคนเดินถนนซึ่งไม่ใช่เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงโดยกลุ่มอิทธิพล

ช่วงการพัฒนาในระยะยาว...

- ต้องสร้างเงื่อนไข เช่น การรู้หนังสือและสุขภาพที่ดี โดยประชาชนสามารถที่จะมีส่วนร่วม
- ต้องทำให้มั่นใจว่าในกระบวนการทางการเมืองที่เกิดขึ้นจะทำให้ทรัพยากร เงินรายได้โอกาสได้รับการแบ่งปันกันอย่างยุติธรรมในระหว่างกลุ่มคนในสังคมทั้งหมด

บทที่ 2

การสร้างประชาธิปไตย: การจัดการการเปลี่ยนแปลงในสภาวะที่สับสน

การเปลี่ยนแปลงทางระบอบประชาธิปไตยอาจเป็นปัญหาเนื่องจากเป็นการปรับเปลี่ยน การแข่งขันทางการเมืองอีกครั้ง การปรับเปลี่ยนทางโครงสร้างและความสัมพันธ์ทางอำนาจ อาจซ้ำเติมปัญหาของสังคมให้แย่ลงอีกแทนที่จะทำให้ดีขึ้น จากผลการศึกษาที่ค้นพบ มีข้อสรุปต่อไปนี้

- กระบวนการที่แท้จริงของการปฏิรูปทางการเมืองบ่อยครั้งทำให้เกิดความไม่มั่นคงทางการเมือง ซึ่งในช่วงเวลาอันสั้นอาจมีผลคุกคามอย่างแท้จริงโดยตรงต่อสันติภาพในสังคมประชาธิปไตย และเพราะความไม่มั่นคงและการแข่งขันทางการเมืองนั่นเองที่ระบอบประชาธิปไตยได้เข้ามามีบทบาทในช่วงเวลาที่สภาพแวดล้อมของสังคมขาดความมั่นคง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเวลาที่เศรษฐกิจตกต่ำ การทำให้เกิดความเป็นประชาธิปไตยอย่างฉับพลันหรือการขาดความรอบครอบสามารถเป็นปัจจัยกระตุ้นให้เกิดความขัดแย้งที่รุนแรงได้ ซึ่งเช่นเดียวกับการปฏิรูปการเมืองไม่สมบูรณ์ ไม่เพียงพอหรือไม่จริงจัง ก็จะก่อให้เกิดภัยคุกคามต่อสันติภาพได้เช่นกัน

- ณ วันนี้มีผู้รู้พยายามที่จะอธิบายให้เห็นถึงระดับของความแตกต่างของการพัฒนาประชาธิปไตยในประเทศต่างๆ ได้แก่ (“ประชาธิปไตยบางส่วน” “ประชาธิปไตยครึ่งใบ” “ประชาธิปไตยที่ไม่ได้มาเอาแพ้เอาชนะกัน” “ประชาธิปไตยในยุคการเปลี่ยนแปลง” เป็นต้น แต่ไม่ง่ายที่จะตอบปัญหาง่ายๆ ได้ในคำถาม “ตื้นๆ” ว่าจะวัดความเป็นประชาธิปไตยได้อย่างไร (ณ จุดไหนที่ประเทศใดจะบอกได้ว่า “มีความเป็นประชาธิปไตยหรือยัง”) แทนที่จะพูดถึงความคิดที่ว่า แล้วอะไรคือระยะสุดท้ายที่แท้จริงของระบอบประชาธิปไตย น่าจะดีกว่าคือ การพูดถึง แนวคิดของการดำเนินการตามหลักประชาธิปไตย วิธีการมองที่ “เส้นทางของการทำให้เป็นประชาธิปไตย และวิธีดำเนินการสำหรับการประเมินสถานะของประชาธิปไตย

- ปรากฏการณ์ของการขับเคลื่อนทางสังคมเป็นเรื่องสำคัญต่อวิวัฒนาการการพัฒนาประชาธิปไตย โดยเฉพาะในส่วนของการปฏิวัติของ “คนผิวสี” ในช่วงที่ผ่านมา แต่ก็ไม่อาจพูดว่าเป็นสัดส่วนโดยตรงระหว่างจำนวนของการเคลื่อนไหวกับผลลัพธ์ที่ออกมาเป็นประชาธิปไตย การเคลื่อนไหวทางสังคมและการลุกขึ้นของประชาชนเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญที่ทำให้กระบวนการใช้อำนาจเผด็จการสิ้นสุดลง แต่การเคลื่อนไหวทางสังคมก็ไม่ใช่รากฐานที่จะทำให้ประชาธิปไตยยั่งยืน สิ่งที่เป็นปัจจัยสำคัญคือ ความสำนึกรับผิดชอบที่มีต่อสาธารณชน ความเสมอภาคทางการเมืองตามกฎหมาย ตลอดจนมาตรการกำหนดนโยบายสาธารณะที่มีส่วนร่วม

- ลักษณะสำคัญของการนำเสนอการปฏิรูประบอบประชาธิปไตยในช่วงหลังสงครามและหลังระบอบเผด็จการ เป็นจุดที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาวะทางเศรษฐกิจ ที่เน้นทางด้านการตลาดไปพร้อมๆ กัน วาระแห่งการพัฒนาประชาธิปไตยอย่างเสรีมองประชาธิปไตยอย่างแคบเพียงกรอบของการเลือกตั้งและระบบ ไม่ได้ให้ความสำคัญถึงอำนาจทางการเมืองว่าเป็นวิธีการที่จะเปลี่ยนแปลงความไม่ยุติธรรมทางโครงสร้างของสังคมและเศรษฐกิจ

ประสบการณ์ในการพัฒนาประชาธิปไตยตั้งแต่กลางครึ่งศตวรรตที่ 1970 (ช่วงพุทธศักราช 2513) เป็นต้นมาได้ช่วยให้เห็นถึงการค้นพบที่เป็นประโยชน์หลายอย่างเกี่ยวกับการจัดการสภาพที่ไม่มั่นคง ช่วยให้เกิดกระบวนการปฏิรูปทางการเมือง บทเรียนที่ได้รับอาจเป็นประโยชน์ต่อการช่วยคิดในเชิงยุทธศาสตร์สำหรับองค์กรในท้องถิ่นและสังคมนานาชาติในการที่จะทำให้เกิดการเอื้ออำนวยให้เกิดกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ขณะเดียวกับจำกัดความเสี่ยงและการตอบสนองความท้าทายต่อความมั่นคงของมนุษย์

- กระบวนการพัฒนาสู่ความเป็นประชาธิปไตยสามารถก่อให้เกิดความขัดแย้งในช่วงเวลาอันสั้นได้ สังคมที่มีประเพณีในการใช้การโต้เถียง ใช้ฉันทามติและการเจรจาไกล่เกลี่ย มีความริเริ่มของภาคประชาสังคมที่ทันสมัย หรือสังคมที่มีกลไกใน

การจัดการความขัดแย้งในรูปแบบเดิมอย่างใดจะทนทานต่อสถานการณ์ความสับสนของการเปลี่ยนแปลงได้ดีกว่า ความขัดแย้งในตัวมันเองไม่ได้หมายความว่าจะเป็นปัญหาเพราะมันอาจเป็นช่องทางที่สร้างสรรค์ที่จะเปลี่ยนสถานการณ์ของสังคมที่มีสภาพไม่มีความยุติธรรมหรือไม่มีความชอบธรรม อย่างไรก็ตาม ปัญหาเกิดขึ้นเมื่อมีการเร่งเพื่อให้เกิดความเป็นประชาธิปไตย ทำให้เกิดความรุนแรงความรุนแรงทางสังคมและทางการเมือง เช่น อาจจะกระทำโดยรัฐบาลปัจจุบันที่กำลังแสวงหาการผูกขาดอำนาจด้วยการใช้กำลังหรือความขัดแย้งโดยพลังทางสังคมเพื่อแข่งขันกันมีอิทธิพลและควบคุม เป็นต้น ฉะนั้น ให้คาดไว้ได้เลยว่าการทำให้เป็นประชาธิปไตยเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงที่ไม่ราบรื่น ทั้งผู้ปฏิบัติงานระดับนานาชาติและท้องถิ่นเช่นเดียวกัน จะต้องส่งเสริมมาตรการสนับสนุน ป้องกันวิกฤต และมีกลไกในการบริหารจัดการความขัดแย้งเพื่อช่วยเสริมแรงในการสร้างความมั่นใจ การต่อรองและการเจรจาไกล่เกลี่ย และต้องให้การสนับสนุนให้มีตำรวจอาชีพโดยเฉพาะในเรื่องการรักษาความปลอดภัยของสาธารณชน

กลไกที่ช่วยเตือนภัยตั้งแต่ต้นในช่วงวิกฤตเป็นสิ่งสำคัญต่อช่วงการเปลี่ยนแปลง ซึ่งในกรณีนี้หมายความรวมถึงกระบวนการเลือกตั้งด้วย จากระยะเวลาตรวจสอบหรือตระเตรียมออกกฎหมายการเลือกตั้งจนถึงมีการเลือกตั้งและหลังการเลือกตั้งและจัดตั้งรัฐบาลแล้ว อาจจะมีจุดเปลี่ยนที่ทำให้ก้าวต่อไปหรือหักเหจากความเป็นประชาธิปไตยและสันติภาพ การวิเคราะห์ให้เห็นถึงจุดวิกฤตสำคัญล่วงหน้าและตอบสนองการพัฒนาที่เหมาะสม เช่น การมีกระบวนการติดตามและด้วยความสามารถในการติดตามและตรวจสอบการทำงานของรัฐโดยประชาชน มีการรายงานเรื่องสิทธิมนุษยชน ให้ประชาชนได้มีส่วนร่วม มีการฝึกอบรมสื่อมวลชนหรือการทำงานร่วมกับพรรคการเมือง กระบวนการสานเสวนาระหว่างฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน เหล่านี้เป็นมาตรการที่สร้างสรรค์ เสียงจากผู้แทนสตรีเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยในการประเมินความต้องการให้ดีขึ้นได้และจำเป็นที่จะต้องให้การสนับสนุนเพิ่มขึ้นในกระบวนการตัดสินใจ

- กระบวนการในระดับท้องถิ่นมักจะถูกมองข้ามไป เพราะบ่อยครั้งกระบวนการเหล่านี้ เป็นรากฐานที่จำเป็นต่อการทำให้เกิดความเป็นประชาธิปไตยที่อย่างยั่งยืน การที่มีวิธีการที่หลากหลายต่อการจัดการกับปัญหาแสดงให้เห็นความสำคัญของการใช้กระบวนการลดความขัดแย้งในระดับท้องถิ่น วิธีการที่มีความหลากหลายควรนำมาใช้ ซึ่งผู้บริหารในระดับสูงจะต้องต่อรองหนุนช่วยการทำงานของนักเจรจาไกล่เกลี่ยในระดับชุมชน และระดับของความเชื่อมั่นในท้องถิ่นก็จะช่วยเสริมกระบวนการเปลี่ยนแปลงไปยังระดับสูง ซึ่งวิธีการดังกล่าวนี้นำมาซึ่งความคิดให้เอื้อต่อกระบวนการเปลี่ยนแปลงให้สมบูรณ์ขึ้น ซึ่งความอุตสาหะ พยายามในระดับต่างๆ ของสังคมจะเสริมแรงซึ่งกันและกัน ระบอบประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่นสามารถพัฒนามาตั้งแต่ระยะแรกๆ ของการเปลี่ยนแปลง

- การเปิดโอกาสให้ทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมเป็นองค์ประกอบหลักของความสำเร็จต่อการทำให้เกิดความเป็นประชาธิปไตย ข้อค้นพบที่สอดคล้องกันมากที่สุดจากการศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบเรื่องการทำให้เป็นประชาธิปไตยพบว่า กระบวนการต่างๆ และระเบียบจะต้องเปิดกว้างโดยให้มีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของสังคมที่สำคัญ ในบางสถานการณ์ อาจมีคนสร้างให้เกิดความไม่เรียบร้อยเพราะมีจุดยืนที่สุดโต่ง และปฏิเสธที่จะเข้าร่วมในวิธีการพูดคุยอย่างเป็นประชาธิปไตยและด้วยสันติวิธี ในความพยายามที่จะดำเนินการทุกๆ ครั้ง จะต้องทำให้เกิดความมั่นใจว่ากระบวนการสันติวิธีและกระบวนการประชาธิปไตยนั้นเปิดกว้างให้มีส่วนร่วมให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ซึ่งอาจมีข้อจำกัดต่อการให้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งจากมุมมองภายในประเทศและนอกประเทศ เช่น คนที่ละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรง หรือในการเปลี่ยนแปลงที่ตามมาหลังสงครามหรืออยู่ระหว่างฟ้องร้องศาลอาญาระหว่างประเทศ เป็นต้น ถึงแม้ว่าจะไม่มีบทเรียนที่สามารถนำมาปรับใช้ได้ทั่วโลกในการให้ทุกคนเข้าร่วมหรือกีดกันออกไป แต่แน่นอนว่าบางครั้งโต๊ะเจรจาไกล่เกลี่ยจำเป็นต้องขยายให้ใหญ่ขึ้นเพื่อให้มีผู้ร่วมเจรจามากขึ้น บางเวลาก็อาจจะต้องลดจำนวนโดยเอาเก้าอี้ออกไป

- วิธีการปฏิบัติเป็นประจำของนานาชาติคือการสนองตอบความความต้องการของท้องถิ่นให้มีบรรทัดฐานที่เป็นรากฐานร่วมกันเพื่อให้เกิดการสานเสวนาของท้องถิ่นและนานานาชาติในเรื่องความเป็นประชาธิปไตย มาตรฐานนานาชาติที่ช่วยส่งเสริมด้านสิทธิมนุษยชนและระบอบประชาธิปไตยค่อยๆ พัฒนาอย่างรวดเร็วตั้งแต่ พ.ศ.2533 (ค.ศ.1990) และช่วงต้นปี พ.ศ. 2543 (ค.ศ. 2000) เป็นต้นมา และมีการพัฒนาเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ก่อให้เกิดการสร้างและรักษาสันติภาพ ในปี พ.ศ. 2535 (ค.ศ.1992) การประชุมใหญ่ขององค์การสหประชาชาติได้มีมติออกปฏิญญาเกี่ยวกับสิทธิส่วนบุคคลที่จะเน้นพลเมืองของประเทศหรือชาติพันธ์ ที่จะนับถือศาสนาและใช้ภาษาของชนกลุ่มน้อย ซึ่งหน่วยงาน OSCE ได้จัดตั้งคณะกรรมการเพื่อชนกลุ่มน้อยในประเทศขึ้น เพื่อช่วยในการป้องกันการเกิดความรุนแรงของชนกลุ่มน้อยในยุโรปโดยวิธีการ

ทางการทูตอย่างสันติ โดยเฉพาะในประเทศที่เพิ่งเป็นประชาธิปไตยจากที่เคยเป็นสมาชิกอยู่ในกลุ่มประเทศยุโรปตะวันออก ได้มีความพร้อมให้การแนะนำช่วยเหลือในการเลือกตั้งจากองค์การสหประชาชาติ กลุ่มประเทศที่เคยอยู่ในสหภาพอังกฤษ องค์กรในภูมิภาค และกลุ่มขององค์กรพัฒนาเอกชนจำนวนมาก

- ถึงเวลาแล้วที่จะมาช่วยกันมองไปในระยะยาวที่จะสร้างความเป็นประชาธิปไตย ซึ่งไม่เพียงช่วงแห่งการเปลี่ยนแปลงเท่านั้น แต่ยังต้องเปลี่ยนเงื่อนไขของสังคมที่จำเป็นต่อการทำให้ประชาธิปไตยมีความยั่งยืน
- ท้ายที่สุด มีความจำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจให้มากขึ้นทั้งในส่วนที่เป็นรากเหง้าของประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาของรูปแบบความไม่เสมอภาค และทำอย่างไรที่จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาทางการเมืองเพื่อนำไปสู่การปฏิรูปแบบแผนเหล่านี้

บทที่ 3

แนวทางในการดำเนินการของประชาธิปไตยในเรื่องของอำนาจ อัตลักษณ์ และความแตกต่าง

ในประวัติศาสตร์ ผู้คนใฝ่หาประชาธิปไตย เพื่อที่จะปรับเปลี่ยนระบบความสัมพันธ์แห่งอำนาจใหม่ ในขณะที่ยังคงแสดงออกถึงอัตลักษณ์ และความแตกต่างภายในรูปแบบการปกครองร่วมกัน เป้าหมายเช่นนั้น ต้องการมาตรการระยะยาวที่เหมาะสมกับบริบท และความต้องการโดยเฉพาะเครื่องมืออย่างเป็นทางการของระบอบประชาธิปไตย ต้องการการออกแบบที่เหมาะสมสำหรับสังคมที่จะนำเครื่องมือนั้นไปใช้ โดยใช้หลักการพื้นฐานด้านความเสมอภาคทางการเมือง ในทางปฏิบัติแล้ว กฎหมายต่างๆ จะมีพลังอำนาจขึ้นอยู่กับฉันทามติแห่งคุณธรรมที่เป็นบรรทัดฐาน นอกจากนั้นยังต้องขึ้นอยู่กับกรอบของข้อจำกัดทางโครงสร้างด้วย การวางรูปแบบประชาธิปไตยจึงอาจถูกท้าทายโดย การแบ่งแยกทางสังคม ปัญหาอัตลักษณ์ที่หลากหลายของคนในชาติที่ไม่ได้ยึดโยงกันเป็นหนึ่งเดียว รวมทั้งความด้อยพัฒนาอย่างมาก ข้อค้นพบหลักดังต่อไปนี้แสดงให้เห็นถึงการข้อถกเถียงด้านนโยบาย

- การหาหนทางสร้างความสมานฉันท์ เป็นหลักการของการแสวงหาประชาธิปไตยในสังคมที่แบ่งแยก ถึงแม้ว่าฉันทามติอย่างสมบูรณ์จากทุกๆ ฝ่ายของสังคมจะเป็นเพียงอุดมคติที่ยากยิ่ง ประชาธิปไตยแบบอิงฉันทามติเป็นหลักได้พัฒนามาเป็นทางเลือกที่ชัดเจนแทนประชาธิปไตยแบบของการเอาแพ้เอาชนะกัน ดังเช่นที่เข้าใจกันแต่เดิม แต่ยังคงมีปัญหาด้านหลักการทางฉันทามติ ทั้งที่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นภายในตามธรรมชาติ และปัญหาที่พบเห็นได้จาก ประสบการณ์

- กฎของการใช้เสียงส่วนใหญ่ชนะ และการเลือกตั้งเองสามารถ เป็นตัวชักนำให้เกิดข้อขัดแย้ง กล่าวคือ ข้อขัดแย้งจำนวนมากเกิดขึ้นจากความกลัวและความไม่แน่นอนของสภาพแวดล้อมของการเลือกตั้ง ระบบการเลือกตั้งที่เลือกใช้ในบริบทใดบริบทหนึ่งเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง และมีผลต่อแง่มุมปัญหาที่สำคัญหลายประการต่อการเมืองของประเทศที่มีความขัดแย้งโดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการที่ถือว่าคนส่วนใหญ่เป็นธรรมนูญ ประเภทของพรรคการเมืองที่มี ตลอดจนความสามารถของพรรคการเมืองที่จะฝ่าเส้นแบ่งของข้อขัดแย้ง รวมทั้งพิจารณาโอกาสของการเลือกตั้งที่ก่อให้เกิดรัฐบาลผสมที่มั่นคงร่วมกัน

- แม้แต่ในสังคมที่มีความแตกต่างทางอัตลักษณ์เป็นอย่างมาก ก็ยังมีสภาพการณ์ที่สามารถโต้แย้งว่าจะใช้ระบบเสียงข้างมาก (majority-rule system) อย่างไหน ซึ่งอาจจะเหมาะสมสำหรับการแก้ปัญหาข้อพิพาททางสังคม เมื่อพิจารณาจากแนวปฏิบัติแบบประชาธิปไตย โดยใช้กฎเสียงข้างมาก ในขณะที่ความห่วงกังวลของสังคมโดยทั่วไปจะอยู่ที่ความขัดแย้งในด้านอัตลักษณ์ ก็ต้องไม่ลืมว่า เรากำลังพิจารณาหาหนทางที่จะเอื้อให้เกิดการจัดการความขัดแย้งอย่างสันติ ลักษณะหลักของภาระรับผิดชอบหรือสำนึกรับผิดชอบ หรือ accountability (ความรับผิดชอบในความสำเร็จหรือล้มเหลวของรัฐบาล) การผลัดเปลี่ยน (ความสามารถในการเปลี่ยนรัฐบาลสลับกับฝ่ายค้าน) ความชัดเจนของผลการตัดสินใจ และประสิทธิภาพในการหาความต้องการของประชาชน ล้วนแล้วแต่จะเพิ่มความเข้มข้นยิ่งขึ้นภายใต้การตัดสินใจแบบกฎเสียงข้างมาก

- ไม่มีกฎกติกาง่ายๆ หรือเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปที่จะรักษาดุลยภาพระหว่างความถูกต้องของเสียงข้างมากและสิทธิพิเศษของเสียงข้างน้อย ถึงแม้ว่าจะมีฉันทามติที่เพิ่มและกว้างขวางขึ้น จะยอมรับความเป็นอิสระทางวัฒนธรรม ยอมรับการกระจายอำนาจที่มีประสิทธิผล และในบางครั้งต่อความเป็นอิสระบ้างในเขตแดนของชนกลุ่มน้อยก็ตาม ในทางประวัติศาสตร์และเมื่อไม่กี่ปีมานี้ประชาคมนานาชาติ พยายามที่จะช่วยนิยามความหมายของสิทธิของชนกลุ่มน้อยให้ชัดเจนโดยกำหนดบรรทัดฐานของโลกในสนธิสัญญาข้อตกลง และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับสิทธิความเป็นธรรมของมนุษย์

- ทั้งสาระหรือเนื้อหา และกระบวนการของการร่างรัฐธรรมนูญมีความสำคัญในการจัดทำสัญญาทางสังคมตามที่เห็นพ้องต้องกันและทำให้มั่นใจในความตระหนักรู้ร่วมกัน รวมทั้งการใช้ประโยชน์ของสิทธิ หน้าที่และความรับผิดชอบภายใต้การจัดระเบียบทางการเมือง เช่น ในประเทศ เนปาล ความต้องการองค์ประกอบของที่ประชุม (เพื่อการปฏิรูปการเมือง และเพื่อนำ ชุมชนกลุ่มน้อยมาสู่สังคมส่วนรวม) เป็นปัจจัยหลักในการสารเสวนาระหว่างลัทธิเหมา กับพรรคการเมืองหลักอื่นๆ จุดสำคัญของข้อตกลงในการแบ่งปันอำนาจ และการระงับใช้รัฐสภาโดยสถาบันกษัตริย์

- เพื่อที่จะให้การเข้าถึงการกำหนดระเบียบวาระและการตัดสินใจสามารถดำเนินได้ต่อไปได้ จำเป็นต้องพิจารณาถึงอุปสรรคทางวัฒนธรรมและสังคมที่ไม่ประจักษ์ชัด รวมทั้งอุปสรรคทางด้านกฎหมายที่อาจขัดขวางการรวมกันระหว่างอัตลักษณ์ต่างกลุ่มหรือต่างเพศ ปัจจัยทางวัฒนธรรมหรือประวัติศาสตร์ มีอิทธิพลต่อการวางรูปแบบประชาธิปไตยที่มีประสิทธิภาพ แต่หลักการแบ่งปันอำนาจ ความเท่าเทียมกันทางการเมือง ประชาธิปไตยแบบตัวแทน และแบบมีส่วนร่วมจะ เป็นกุญแจนำไปสู่แนวปฏิบัติ

- วิธีการที่จะลดความรุนแรงที่เป็นรากฐานทั้งลึกและกว้าง เกิดขึ้นจากสถาบันการเมืองที่ไม่เป็นทางการ และองค์การทางสังคม ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับประชาธิปไตย และสันติภาพที่ยืนยง การมีเครือข่ายสถาบันที่ไม่เป็นทางการเชื่อมระหว่างกลุ่มที่มีความขัดแย้ง ทำให้การทำให้สามารถลดความรุนแรงได้ใน 3 ประการ คือ ประการแรก โดยการตัดผลประโยชน์ต่างๆข้ามกลุ่ม สร้างความร่วมมืออย่างเป็นระบบระหว่างกลุ่มชุมชน ลดการแสดงออกทางชาติพันธุ์ต่างๆ ประการที่สอง ในระยะสั้น องค์การที่เป็นกลางสามารถควบคุม ตรวจตราสมาชิกที่ละเมิดกฎและบรรทัดฐานของสังคมและขององค์การ ในการปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมหรือแบ่งแยกเหยียดผิว และในระยะยาวองค์การดังกล่าวจะบ่มเพาะความอดกลั้นใหม่ต่อข้อขัดแย้งระหว่างกัน ประการที่สาม ภาคพลเมืองเป็นตัวแทนในการพัฒนาสังคม หากพวกเขาได้รับการปลูกฝังให้อยู่เหนือข้อขัดแย้ง เขาก็จะสามารถสนับสนุนและแสดงให้เห็นถึงบรรทัดฐานของความอดกลั้นและความร่วมมือ หากปราศจากความร่วมมือของชนชั้นกลางและชนชั้นรากหญ้าแล้ว ก็ยากที่จะพูดถึงฉันทามติที่มีระบอบประชาธิปไตยเป็นฐาน

- พรรคการเมืองเป็นกุญแจสำคัญในการกำหนดตัวผู้สมัครรับเลือกตั้ง และเป็นอุปสรรคที่สำคัญในการเลือกสตรี พรรคการเมืองส่วนใหญ่ ไม่สู้เต็มใจที่จะยอมรับความรับผิดชอบดำเนินการ ทั้งยังไม่ยอมให้คำมั่นสัญญาที่จะดำเนินการให้เกิดความเสมอภาคทางเพศให้มากยิ่งขึ้น ในหลายกรณีการมีส่วนร่วมของสตรีมีมากยิ่งขึ้นโดยระบบโควตา ซึ่งเป็นการยืนยันที่จะดำเนินการเพื่อเห็นแก่สตรี

- บางประเทศกำหนดวิธีการจัดการกับพรรคการเมืองที่มีนโยบายเป็นปรปักษ์กันระหว่างเผ่าพันธุ์ โดยการห้ามพรรคการเมืองที่มีความประสงค์ที่จะแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของเผ่าพันธุ์ ชนเผ่าหรือเชื้อชาติ ถ้าการเมืองเป็นเกมการแข่งขันที่ “ต้องชนะอย่างเดียว แพ้ไม่ได้” ระหว่างกลุ่มอัตลักษณ์หรือระหว่างภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานการณ์ของความกดดันทางโครงสร้าง หรือการแข่งขันเพื่อทรัพยากร และประวัติศาสตร์ของการขัดแย้งที่รุนแรงแล้วละก็ ทั้งการแบ่งแยกและปัญหาความสัมพันธ์จะเลวร้ายยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามปัจจัยอยู่ที่วิธีคิดของพรรคต่างๆ รวมทั้งกลุ่มที่มีอิทธิพลระดับชาติ หากเป็นที่ตกลงว่าประเทศหมายรวมถึงกลุ่มชนอื่นๆ และสามารถจัดสรรผลประโยชน์ให้กับกลุ่มต่างๆที่หลากหลายได้ ความรุนแรงที่น่าจะเกิดขึ้น ก็จะลดน้อยลง

- การร่างรัฐธรรมนูญ หรือกระบวนการแก้รัฐธรรมนูญในอัฟกานิสถาน ฟิจิ รวันดา และ แอฟริกาใต้ แสดงให้เห็นถึงการปรึกษาหารือจากสาธารณชน ซึ่งแตกต่างจากประเทศอื่นๆ ซึ่งโดยปกติจะไม่ยอมให้ มีข้อโต้แย้งจากสาธรณชน (ข้อถกเถียงถึงผลเสียที่อาจเกิดขึ้น) กระบวนการร่างรัฐธรรมนูญในตัวของกระบวนการเองสามารถที่จะเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการสานเสวนา และสร้างความโปร่งใสเพื่อกำหนดระเบียบวาระ สร้างความตระหนักรู้ และช่วยในการกำหนดกรอบ เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับและสร้างฉันทามติ สำหรับสัญญาสังคมแห่งชาติ

บทที่ 4

ประชาธิปไตย“ที่ล้มลุกคลุกคลาน”: การวิเคราะห์ และผลตอบสนอง

การที่จะให้ประชาธิปไตยยั่งยืนจำเป็นต้องมีการทบทวนอย่างต่อเนื่อง ระบอบประชาธิปไตยอาจจะไม่สมบูรณ์ หรือไม่เต็มใบ และอาจเปิดโอกาสให้นักการเมืองชั้นยอดสามารถบิดเบือนหรือกำกับควบคุมได้ ยิ่งไปกว่านั้น ประชาธิปไตยมิใช่เป็นเพียงแค่การเลือกตั้ง แต่ยังหมายถึงความยุติธรรมของการแบ่งปันและยุติธรรมทางสังคม หากประชาธิปไตยไม่สามารถกระจายการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และสังคมอย่างเป็นธรรม ความมั่นคงของมนุษย์อาจถูกคุกคามได้ อาจถูกมองว่าล้มเหลวในการก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจตามที่คาดหวังและความยุติธรรมทางสังคมที่ยิ่งใหญ่กว่า รัฐบาลที่ได้รับเลือกตั้งอาจหมดความชอบธรรม กล่าวคือ มีกรณีตัวอย่างมากมายเกี่ยวกับ “เสรีภาพที่ปราศจากประชาธิปไตย” และวิกฤตการณ์สามารถก่อให้เกิดอุปสรรคต่อประชาธิปไตยได้ เช่น วิกฤตการณ์ที่เกิดจากโรคเอดส์ที่ระบาดในภูมิภาคต่างๆ ของโลก

อำนาจพิเศษที่ดูจะเข้ามาจัดการกับภัยคุกคามทั้งภายในและภายนอก อาจมีส่วนเกี่ยวข้องในระยะยาวกับสิทธิมนุษยชน บทบาทของระบบยุติธรรม และรัฐสภาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหาร รวมทั้งธรรมชาติของผู้รับผิดชอบการเมือง ตลอดจนอำนาจพิเศษทางการทหารและตำรวจ ธรรมชาติของการพัฒนาในรูปแบบของการต่อต้านการก่อการร้ายเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงทั้งปัจจุบันและอนาคต

คุณภาพของกระบวนการประชาธิปไตยซึ่งหมายรวมถึงการมีรัฐบาลที่มีสำนึกรับผิดชอบ โปร่งใส และมีการคำนึงถึงความเสมอภาคด้านกฎหมายเป็นเรื่องสำคัญมาก จึงจำเป็นต้องมีเครื่องมือที่เป็นระบบสำหรับประเมินบริบทใดบริบทหนึ่งโดยเฉพาะ ภาคผนวกของบทที่สี่ ได้สรุปวิธีการและแนวทางในการประเมินประชาธิปไตยของสถาบันเพื่อส่งเสริมประชาธิปไตยและช่วยเหลือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (IDEA หรือ สสปล.) ได้เน้นการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบโดยอาศัยประสบการณ์อย่างกว้างขวาง สามารถช่วยให้เข้าใจลึกไปถึงการปรับปรุง และการปฏิรูปประชาธิปไตย

ผลการศึกษาที่สำคัญเกี่ยวกับ “ประชาธิปไตยที่ล้มลุกคลุกคลาน” มีดังนี้

- ไม่มีประชาธิปไตยใดที่สมบูรณ์แบบและ “เสร็จสมบูรณ์” โดยคำจำกัดความประชาธิปไตยมีความซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ อาจเปลี่ยนแปลงหรือถูกกระทบจากเหตุการณ์และกระบวนการต่างๆ ที่เกิดขึ้นในประเทศ พบว่าจำนวนผู้ลงคะแนนเสียงที่น้อยก็ดี ระดับความสำนึกรับผิดชอบต่ำก็ดี หรือการมีผู้แทนที่ไม่โปร่งใสก็ดี นั้น ความห่วงกังวลเกี่ยวกับความถูกต้องของการเลือกตั้ง การดำเนินการทะเบียนผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งที่น่าสงสัย ความต้องการในความมั่นคงของมนุษย์ดังที่ได้เห็นในสถานการณ์ต่าง ๆ ของความขัดแย้งทางสังคม ความไม่เท่าเทียมกันอย่างมาก วิกฤตการณ์ทางสุขภาพ หรือการตอบโต้ภาวะคุกคามจากความรุนแรงทางการเมือง และ/หรือ อุบัติการณ์การก่อการร้าย เหล่านี้ ท้าทายและเพิ่มความบั่นทอนการธำรงรักษาระบอบประชาธิปไตย

- ในปัจจุบัน ระบอบประชาธิปไตยที่เสี่ยงต่อการนำไปใช้ในทางที่ผิด เนื่องจากมีข้อจำกัดนานัปการ ไม่ว่าจากการถูกจำกัดจากการใช้อำนาจทางการเมืองโดยมิชอบของเจ้าหน้าที่ระดับสูง หรือถูกบีบบังคับโดยความตึงเครียดทางสังคม ภายในกรอบที่ถูกจำกัดโดยการก่อการร้ายทั้งภายในและภายนอก หรือความเบื่อหน่ายใน “ประชาธิปไตย” เนื่องจากไม่สามารถตอบสนองความต้องการของมนุษย์อันได้แก่ ที่อยู่อาศัย อาหาร ความเป็นอยู่ การศึกษา และสุขภาพ ประชาธิปไตยทุกวันนี้จึงมีแนวโน้มที่จะเกิดภาวะล้มลุกคลุกคลาน จริงๆ แล้ว ตามแนวปฏิบัติทางประชาธิปไตยในความหมายที่กว้างที่สุดซึ่งมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมในระดับกว้างและลึกประชาธิปไตยกลับบอบบางในหลายประการ ความคับข้องใจของประชาชนสามารถเกิดขึ้นได้ไม่เพียงแต่ต่อรัฐบาลที่มีอำนาจในขณะนั้น แต่เกิดขึ้นได้ต่อ แนวคิดทางประชาธิปไตยด้วย

- คำถามที่ว่าประชาธิปไตยสามารถเสริมสร้างความมั่นคงของมนุษย์ได้อย่างไรนั้น เป็นกุญแจสำคัญ กล่าวคือ การลดความไม่เสมอภาค ส่งเสริมเรื่องสิทธิให้มากขึ้น ให้การแสดงออกและการเคลื่อนไหวของประชาชนเป็นอิสระการพัฒนาในเรื่องที่เป็นมากกว่าเศรษฐกิจ ไม่มีรัฐใดจะมีความท้าทายที่เหมือนกัน เนื่องจากสภาพภูมิศาสตร์ ทรัพยากร ประวัติศาสตร์ ประชากร องค์ประกอบทางวัฒนธรรมและการเมืองจะเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละรัฐ ตัวอย่างเช่นในลาตินอเมริกา ประเทศชิลีมีความยากจนไม่มากนัก และมีสังคมที่แบ่งแยกน้อยกว่าประเทศโบลิเวีย ซึ่งเป็นประเทศเพื่อนบ้าน เช่นเดียวกับระบบพรรคการเมืองซึ่งอยู่เหนือเส้นแบ่งชนชั้นและ มีฐานการเมืองที่กว้าง ภาคพลเมืองมีความหลากหลายด้วยจุดสนใจ และบทบาทที่กว้าง ทางเลือกด้านนโยบายของชิลีที่สัมพันธ์กับความต้องการความมั่นคงของมนุษย์ในระยะยาวนั้น ได้รวมเอามาตรการที่จะเพิ่มความตระหนักรู้และรับประกันสิทธิมนุษยชน การเปลี่ยนแปลงทางกระบวนการยุติธรรมในทางที่เพิกถอนภูมิคุ้มกันของอดีตประธานาธิบดีปิโนเชต์ (Pinochat) และการยินยอมให้เสียงข้างมาก และการมีส่วนร่วมสำหรับผู้ที่ไม่พอใจ

- มีฉันทามติเพิ่มขึ้นมากในกลุ่มผู้วางนโยบายและผู้ปฏิบัติที่จะปรับปรุงการส่งเสริม ประชาธิปไตย เพื่อลดความยากจน รัฐบาลต่าง ๆในระบอบประชาธิปไตยจะเอาใจผู้ยากไร้ ดังนี้

  - *เมื่อการเลือกตั้ง คือการให้ประชาชนได้ใช้ "เสียง" หนึ่งเสียงของเขา* ในการบอกจุดสนใจ และความต้องการของเขา ดังนั้นในการลงสมัครรับเลือกตั้ง เพื่อที่จะให้ได้คะแนนเสียงจากผู้เลือกตั้งให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ผู้นำทางการเมืองจึงจะกำหนดโยบายให้ได้รับการสนับสนุนจากคนชายขอบและคนยากไร้ตามหลักการ ความล้มเหลวในการให้ความสนใจต่อความต้องการของคนยากไร้ จึงทำให้เกิดรัฐบาลแสดงความสำนึกรับผิดชอบในระหว่างการเลือกตั้งโดยการลดมาตรการตักตวงผลประโยชน์ ระบบพรรคพวก และการซื้อเสียง เหล่านี้ต้องการความพยายามระยะยาว เช่น การทำให้ประสิทธิภาพของฝ่ายติดตามตรวจสอบของนิติบัญญัติเข้มแข็งขึ้น

  - *เมื่อรัฐบาลสนับสนุนการศึกษาสากล ส่งเสริมความคล่องตัวของการสื่อสาร การกระจายความรู้* การเดินทางของข้อมูลข่าวสารอย่างอิสระ และการเข้าถึงข้อมูลจะเชื่อมโยงกับการสร้างรายได้ กล่าวคือ การสื่อสารและโครงสร้างพื้นฐานนั้นทำให้ตลาดเศรษฐกิจทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

  - *เมื่อรัฐบาลให้ความสำคัญแก่สาธารณูปโภค* เช่น การศึกษา การดูแลสุขภาพ การฝึกอาชีพ สิ่งแวดล้อมสะอาด และที่สำคัญคือ นิติธรรม และ

  - *เมื่อผู้ตัดสินใจสามารถคาดการณ์ และดำเนินการอย่างสร้างสรรค์ในการจัดการ (ในการเจรจา) กับแรงกระทบของการลงทุนตรงจากต่างชาติ* หรือเงื่อนไขการค้าที่มีผลต่อประชากรที่ยากไร้ และกำหนดนโยบายอาชีพซึ่งไม่ส่งผลเสียต่อความยากจนและไม่เท่าเทียมกัน แต่กลับมีผลประโยชน์ระยะยาวสำหรับลดความยากจน นโยบายทางการค้ามีความสำคัญมาก เศรษฐกิจหรือประชาธิปไตยมิใช่เรื่องภายในประเทศอย่างเดียวอีกต่อไป

- การกล่าวอ้างถึง "เปลือกนอกของประชาธิปไตย" มักจะเกิดขึ้นเมื่อมาตรการเสรีนิยม มักจะเกิดขึ้นเมื่อกลุ่มอิทธิพลไม่ได้สร้างการเมืองแบบมีส่วนร่วม ในกรณีเช่นนั้น จะมีการประกาศว่าได้เปิดช่องทางการเมือง การปล่อยให้มีการแข่งขันโดยการเลือกตั้ง (ทั้งโดยร่วมกับพรรคการเมือง หรือไม่ร่วม) ประกาศถึงเสรีภาพใหม่ของภาคประชาสังคม มีการเปิดกว้างทางเสรีภาพต่อสื่อมวลชน มีการปรับปรุงการดำเนินการเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน และให้โอกาสเป็นผู้แทนของสตรีมีมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ผู้กุมอำนาจในขณะนั้น ๆ จะควบคุมกระบวนการเลือกตั้งอย่างใกล้ชิด เพื่อให้แน่ใจว่า คู่แข่งขันจะไม่มีโอกาสเสนอวิสัยทัศน์ ทางเลือกและแผนงานการบริหารที่เป็นทางเลือกของประชาชน

- อำนาจพิเศษจะถูกปลุกผีขึ้นมาในยามวิกฤติ และจะมีธรรมนูญหลากหลายเกิดขึ้นเพื่อการนี้ การกระทำที่รุนแรงอย่างเป็นกระบวนการ (หรือภยันตรายจาการกระทำนั้น) ทำให้เกิดความท้าทายที่ต้องการการตอบโต้ที่รอบคอบและสม่ำเสมอ ด้วยเกรงว่ารัฐอาจสร้างความชอบธรรมด้วยกฎหมาย และกับความสูญเสียความมั่นใจของมหาชน ประชาธิปไตยเผชิญกับสถานการณ์ทางสองแพร่ง เมื่อเผชิญกับการกระทำที่รุนแรงของฝ่ายก่อการร้าย การตอบโต้ที่มากเกินเหตุอาจทำให้ประชาชนไม่เห็นด้วย และทำลายความชอบธรรมของรัฐบาลมากเท่ากับ (หรือมากกว่า)การกระทำของกลุ่มก่อการร้ายกลุ่มเล็ก ๆ ในขณะเดียวกัน หากรัฐบาล ฝ่ายนิติบัญญัติ ตำรวจและทหารพิสูจน์ว่าไม่สามารถค้ำจุนกฎหมาย และคุ้มครองชีวิตทรัพย์สินได้แล้ว ความน่าเชื่อถือและอำนาจหน้าที่ของพวกเขาจะถูกบ่อนทำลาย

- ความช่วยเหลือในการพัฒนา และการส่งเสริมประชาธิปไตยต้องถูกต้อง มีความชอบธรรม รวมทั้งต้องแยกออกจาก และไม่เป็นผลพลอยได้ของความต้องการความปลอดภัย และความกลัว ประชาธิปไตยไม่ใช่ป้ายที่จะยกขึ้นเป็นเป้าหมายของการต่อสู้ ไม่ใช่ของใช้ประจำที่จะผลิตเพื่อส่งออก หรือนำไปกำหนดให้ต้องมี
- เมื่อได้เข้าร่วมในกิจกรรมที่กำหนดหัวข้อเช่นการต่อต้านการก่อการร้าย รัฐประชาธิปไตยจะต้องทบทวนพันธะสัญญาต่อความรับผิดชอบในสิทธิมนุษยชนและนิติธรรม เนื่องจากการมีสองมาตรฐานจะทำลายความน่าเชื่อถือ และสามารถทำให้ผู้ซึ่งทำงานเพื่อปฏิรูปประชาธิปไตยยอมประนีประนอมภายใต้ระบบการปกครองที่จำกัดสิทธิของประชาชน

บทที่ 5

ประชาธิปไตยและสังคมที่บอบช้ำจากสงคราม

ประชาธิปไตยอาจบอบช้ำจากสงคราม ดังเช่นเหตุการณ์สงครามอันขมขื่นของศรีลังกากับกบฏพยัฆทมิฬอีแลม (Liberation Tigers of Tamil Eelam -LTTE) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2526 (ค.ศ. 1983) หรือสถานการณ์ในไอร์แลนด์เหนือจนถึงปี พ.ศ. 2541 (ค.ศ.1998) ในกรณีดังกล่าวความสัมพันธ์ระหว่างกลไกประชาธิปไตยกับการการดำเนินการเพื่อยุติเหตุการณ์รุนแรงและบรรลุการเจรจาข้อตกลง จะเป็นอุปสรรคอย่างมากและเป็นบททดสอบกลุ่มการเมืองและพฤติกรรมของกลุ่มอภิชนทั้งหลายรวมทั้งทดสอบการปฏิรูปรัฐธรรมนูญและการเลือกตั้ง ตลอดจนความสัมพันธ์อย่างสุดโต่งระหว่างภาคประชาสังคมและทหาร

บทสรุปสำคัญเกี่ยวกับประชาธิปไตยในสังคมที่บอบช้ำจากสงคราม มีดังนี้

- การสร้างความสันติในระดับปัญญาชนโดยปราศจากการปูพื้นฐานด้านความตระหนักรู้และการยอมรับของสาธารณชนจะมีผลทำให้ยากในการนำไปปฏิบัติ ในทางกลับกันจะก่อให้เกิดความความระแวงสงสัย ความไม่ไว้วางใจ และความขุ่นข้องระหว่างคู่เจรจาไกล่เกลี่ย

- ต่อจากนั้น การสร้างสันติภาพอาจส่งผลที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ต่อการเปลี่ยนแปลงขั้นพื้นฐานขององค์กรทางการเมือง ทัศนคติและวัฒนธรรมทางการเมือง ดังนั้นการให้การศึกษาแก่ประชาชนและการให้ข้อมูลข่าวสารจึงเป็นสิ่งสำคัญเบื้องต้นสำหรับธรรมชาติ และผลของการเปลี่ยนแปลงที่ประสงค์ อย่างไรก็ตามหากยังพบการแบ่งพรรคแบ่งพวก การให้การศึกษาแก่ประชาชนและการยกระดับความตระหนักรู้ก็จะเป็นการช่วยหันเหอย่างสำคัญไม่ให้ความห่วงกังวลเหล่านั้นเกิดขึ้น

- ในบริบทที่เกี่ยวกับประชาธิปไตยของการแข่งขันทางพรรคการเมือง สิ่งสำคัญคืออย่างน้อยกลุ่มการเมืองต่างๆ หรือน้อยที่สุด 2 พรรคสำคัญ ควรมีฉันทามติเบื้องต้นที่ให้ความสำคัญในเรื่องที่เกี่ยวกับสันติภาพที่อาจเกิดขึ้นได้จากข้อตกลงในการเจรจาไกล่เกลี่ย พรรคการเมืองต่างเป็นส่วนขับเคลื่อนสำคัญต่อการขับเคลื่อนการเมืองและมีความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ในที่สุดแล้วข้อตกลงทางสันติภาพจะต้องได้รับการสนับสนุนจากทุกพรรคการเมือง หรืออย่างน้อย 2 พรรคที่อยู่คนละขั้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องการการเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญ ด้วยเหตุนี้ จึงไม่ใช่การนำมาซึ่ง “การทำให้ ประเด็นของสันติภาพออกจากการต่อสู้ทางการเมือง” แต่จะต้องสร้างฉันทามติขั้นต้นในการให้ความสำคัญของสันติภาพด้วยเกรงว่าพลวัตการแข่งขันของพรรคการเมืองจะเกิดเหตุการณ์ที่ฝ่ายหนึ่งได้ประโยชน์แต่อีกฝ่ายหนึ่งเสียประโยชน์ (zero-sum) ซึ่งจะนำไปสู่ความแตกแยกถาวรระหว่างกลุ่มสังคม

- ความล้มเหลวที่ไม่อาจนำประเด็นสิทธิมนุษยชน มาผสมผสานกับกระบวนการและผลการตกลงเพื่อยุติข้อขัดแย้ง จะส่งผลร้ายต่อความน่าเชื่อถือของกระบวนการและข้อตกลง มาตรการสร้างความมั่นใจพื้นฐานอย่างน้อยที่สุดต้องมีข้อตกลงด้านสิทธิชนในขณะที่การละเมิดอย่างต่อเนื่องจะสร้างความสงสัยเกี่ยวกับคำมั่นสัญญาของพรรคการเมืองต่อข้อตกลงทางการเมือง และประสิทธิภาพของกระบวนการเจรจาไกล่เกลี่ย

- การสนับสนุนจากสาธารณชนและความชอบธรรมของกระบวนการสันติภาพจะขึ้นอยู่กับเงื่อนไขทางธรรมชาติของประชาธิปไตยและความแข็งแกร่งของสถาบัน และกระบวนการทางประชาธิปไตย ซึ่งจะสนับสนุนการสร้างความมั่นคงปลอดภัยของมนุษย์อย่างกว้างขวาง แต่เมื่อมีความตึงเครียดทางโครงสร้าง ความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจ หรือความวุ่นวายที่เกิดขึ้นจากความขาดแคลน ความแตกแยก และความกลัว ก็จะทำให้การสนับสนุนลดลง

- การเปลี่ยนแปลงพื้นฐานของทัศนคติและวัฒนธรรมทางการเมืองเป็นสิ่งที่ต้องการเพื่อให้มีผลและกระตุ้นให้เกิดโครงสร้างรัฐธรรมนูญแห่งรัฐฉบับใหม่ซึ่งจำเป็นต่อสันติภาพในแนวทางประชาธิปไตยซึ่งขึ้นอยู่กับการมีส่วนร่วมของสาธารณชนในการเจรจาไกล่เกลี่ย และการสร้างสันติภาพ

- เมื่อประชาคมนานาชาติฟื้นฟูระบอบประชาธิปไตยในช่วงหลังสงคราม มักจะเข้าใจว่าเป็นการสร้างสถาบันและการจัดการเลือกตั้งระดับชาติเพื่อให้เกิดความชอบธรรมแก่รัฐบาลใหม่ การแบ่งปันอำนาจเป็นวิธีการที่จะสร้างสถาบันทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย เพื่อให้แน่ใจกลุ่มผลประโยชน์สำคัญทั้งหมดในสังคมอยู่ในโครงสร้างและกระบวนการการสร้างการตัดสินใจของการปกครอง แต่ในสภาพแวดล้อมหลังสงครามฉันทามติจะไม่สะท้อนถึงวิสัยทัศน์หรือวัตถุประสงค์ร่วมและค่อนข้างจะเป็นจุดสนใจร่วมที่ต่ำที่สุด การบูรณาการการแก้ปัญหาการแบ่งปันอำนาจมีประโยชน์อย่างถาวรหากสามารถตกลงกันได้

- การตระหนักถึงการยุติปัญหาหรือ “กระบวนการสันติภาพ” ขึ้นอยู่กับความไว้วางใจและการมีส่วนร่วมของสาธารณชน ข้อตกลงสันติภาพที่ถูกกำหนดจากข้างบนจะเผชิญกับอุปสรรคต่างๆ ในการที่จะนำไปปฏิบัติ กระบวนการทางทางสันติภาพนี้ ต้องประกอบด้วยผู้มีส่วนได้เสีย และผู้ที่มีบทบาททางการเมืองที่เป็นตัวหลัก ในบริบทของการแข่งขันทางการเมือง การที่ไม่นับรวมผู้ที่มีบทบาทสำคัญทางการเมืองเหมือนกับเป็นการปล้นกระบวนการการยอมรับและความชอบธรรมที่จำเป็นสำหรับแรงผลักดันและความก้าวหน้าที่จะนำไปสู่ข้อยุติ

- แนวปฏิบัติของประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่นเป็นสิ่งสำคัญเช่นเดียวกับการเลือกตั้งระดับชาติ โครงสร้างไม่เป็นทางการและแม้แต่โครงสร้างทางขนบประเพณีของกฎหมายของผู้มีอำนาจเป็นส่วนสำคัญเช่นกัน โดยบ่อยครั้งมันได้ทำหน้าที่หรือพิสูจน์สิทธิในสภาพเดิมระหว่างช่วงระยะเวลาความรุนแรง

- หัวใจของการถกเถียงในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประชาธิปไตยและการจัดการความขัดแย้งเป็นเรื่องความท้าทายของกระบวนการเลือกตั้งในสังคมที่มีแนวโน้ม หรือนำไปสู่ หรือนำออกมาจากความขัดแย้งที่รุนแรง การเลือกตั้งและสิ่งที่ได้จากการเลือกตั้งสามารถเป็นตัวกระตุ้นความรุนแรงจากผู้เลือกตั้งที่คาดว่าจะแพ้ บรรดานักไกล่เกลี่ยระหว่างประเทศและนักสร้างสันติภาพมีความห่วงกังวลกันทั่วไปเกี่ยวกับธรรมชาติ เวลา การบริหาร และการติดตามกระบวนการเลือกตั้งที่มองว่าเป็นเครื่องมือหนึ่งในการจัดการความขัดแย้ง

คำแนะนำจากงานวิจัยในเรื่องกระบวนการเลือกตั้งในประเทศที่บอบช้ำจากสงคราม มีดังนี้

มีเงื่อนไขหลายๆประเด็น ถ้าจะทำให้การเลือกตั้งประสบความสำเร็จในการสนับสนุนและทำให้เกิดประชาธิปไตยและความสันติอย่างยั่งยืนหลังจากเกิดความขัดแย้งที่ใช้กำลังอาวุธ

- *เพื่อที่จะยุติความรุนแรง ไปสู่สันติภาพและความสมานฉันท์ ควรที่จะแสวงหาคำมั่นสัญญา จากทุกพรรคที่เป็นฝ่ายตรงข้ามเพื่อให้บรรลุจุดหมายนี้ จำเป็นต้องมีข้อตกลงสันติภาพและความสมานฉันท์ที่กำหนดอย่างชัดเจนรวมทั้งโปรแกรมการเยียวยาทางการเมือง* อย่างเช่นสถานการณ์ที่เห็นชัดเจนในโมแซมบิก และแอฟริกาใต้ การเป็นตัวแทนที่มีพื้นฐานอย่างกว้างในข้อตกลงสันติภาพ เป็นสิ่งที่พึงปรารถนามากขึ้นเรื่อยๆ พร้อมด้วยตัวแทนจากกลุ่มที่ไม่มีความขัดแย้งในสังคมหรือไม่ได้ทำสงคราม

- *การเลือกตั้งที่เกิดหลังจากความขัดแย้ง ควรจะเกิดขึ้นเมื่อพรรคการเมืองต่างๆได้ลงนามความร่วมมือข้อตกลงทางสันติและได้คิดโครงการที่จะบรรลุความสันติและความสมานฉันท์ที่สามารถจะเกิดขึ้นได้จริง* โครงการสันติภาพและสมานฉันท์จะต้องประกอบด้วยการลงนามในจรรยาบรรณสำหรับผู้มีบทบาทสำคัญทุกคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งพรรคการเมืองต่างๆ

- *เมื่อมีการเลือกตั้งหลังจากความขัดแย้งที่เกิดการใช้กำลังอาวุธ อย่างน้อยที่สุดต้องมีการเริ่มต้นโครงสร้างของรัฐที่เริ่มทำงานได้* หากการดำรงอยู่ของรัฐไม่แน่นอนดังเช่นความล้มเหลวของหลายๆรัฐ เช่น โซมาเลีย ที่ความช่วยเหลือจากนานาชาติก็ไม่อาจเติมเต็มช่องว่าง และการเลือกตั้งไม่สามารถนำไปสู่ความมั่นคงทางการเมืองหรือการแก้ปัญหาความขัดแย้งได้

- *ความช่วยเหลือระดับนานาชาติและการส่งเสริมประชาธิปไตยจากภายนอกประเทศเป็นสิ่งที่มีค่าอย่างสูงในการเลือกตั้งหลังจากเกิดความขัดแย้ง* ประเทศที่บอบช้ำจากสงครามได้ทำลายเศรษฐกิจ ทำลายทรัพยากรที่จำกัดและฐานการผลิต แม้แต่เงินที่จะสนับสนุนกระบวนการเลือกตั้งก็ไม่มี การมีส่วนร่วมของผู้สังเกตการณ์ระดับนานาชาติได้มีส่วนสร้างความน่าเชื่อถือของการเลือกตั้งและการยอมรับผลที่ตามมาจากพรรคการเมืองต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และราษฎรผู้เลือกตั้งอย่างอิสระ นอกจากนั้น มันยังจำกัดโอกาสที่จะเกิดความฉ้อฉลและการโกงในวงกว้างลงได้

- *สถาบันที่น่าเชื่อถือเป็นอิสระและมีความสามารถควรเป็นผู้ดำเนินการและบริหารการเลือกตั้งหลังจากความขัดแย้งที่รุนแรง* สถาบันนี้ต้องไม่มีส่วนสัมพันธ์กับพรรคการเมืองที่เป็นปฏิปักษ์กัน ถึงจุดนี้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งคณะกรรมการเลือกตั้งที่เป็นอิสระ เพื่อที่จะให้การสนับสนุนติดตาม และส่งเสริมความสามารถในการที่จะสร้างระบบติดตามตรวจสอบและพัฒนาความสามารถของประชาชนที่จะสังเกตความ ผิดพลาด

- *สิ่งจำเป็นที่สุดก่อนที่ดำเนินการเลือกตั้งคือ การเลิกการระดมกำลังทหาร หรือกำลังของฝ่ายที่ทำสงครามกันอยู่ บูรณาการเหล่านักรบให้กลายเป็นกองทัพแห่งชาติ และ/หรือ กำลังตำรวจ รวมทั้งฝ่ายปฏิบัติการรักษาความสงบ* กระบวนการทำให้ปลอดจากกำลังทหารของฝ่ายการเมือง เป็นสิ่งสำคัญในการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมืองที่มีความรุนแรงและการใช้กำลังบีบบังคับ มาเป็นการเมืองที่ใช้การสานเสวนา (Dialogue) และฉันทามติ

- *ก่อนการเลือกตั้งที่เกิดหลังจากความขัดแย้งที่รุนแรง จะต้องให้เวลาอย่างพอเพียงสำหรับผู้ลี้ภัยที่กลับมารวมทั้งผู้ที่ย้ายถิ่นฐานที่จะมีเวลาในการลงทะเบียนผู้เลือกตั้ง* ผู้ลี้ภัยและผู้ย้ายถิ่นฐานส่วนใหญ่เป็นเหยื่ออันเลวร้ายของสงครามกลางเมือง การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งอย่างจริงจังจะทำให้กระบวนการสันติภาพเข้มแข็งขึ้น

- *การกำจัดกับระเบิดและการห้ามการสนับสนุนทางทหารจากภายนอกเป็นเงื่อนไขสำคัญเช่นกันที่จะเป็นเงื่อนไขหนึ่งก่อนจัดการเลือกตั้งภายหลังจากความขัดแย้งที่ใช้กำลังอาวุธ* ประเด็นนี้มีความสำคัญสำหรับ กัมพูชา บอสเนีย และในกรณีของแองโกลา และ โมแซมบิก สองประเทศหลังนี้ ได้รับการสนับสนุนทางทหารจากภายนอกอย่างมหาศาล และมีกับระเบิดที่รุนแรงฝังอยู่มากมาย

- *การสร้างความเป็นสถาบันประชาธิปไตยให้เกิดภายในพรรคเป็นส่วนประกอบที่สำคัญ* พรรคการเมืองที่เกิดขึ้นหลังสภาพแวดล้อมที่มีความขัดแย้งจะขาดความเป็นประชาธิปไตยภายในพรรคอย่างที่สุด จากการตอบสนองต่อผลของสงครามที่ต้องการความเป็นเอกภาพ ประเด็นนี้อธิบายการแตกแยกและการมีมุ้งต่าง ๆ ของพรรคการเมืองฝ่ายตรงกันข้ามในสังคมต่างๆ ที่เกิดหลังสงครามซึ่งผ่านกระบวนการพัฒนาประชาธิปไตยอย่างกว้างขวาง

- *มีความจำเป็นที่จะต้องทำการปฏิรูปรัฐธรรมนูญในประเทศที่ผ่านประสบการณ์ความขัดแย้งที่รุนแรงก่อนที่จะทำการเลือกตั้ง* เพื่อว่าพรรคที่เป็นปรปักษ์กันจะได้เข้ามามีส่วนร่วมในการสานเสวนาและการเจรจาไกล่เกลี่ยภายใต้กรอบของกติกาสัญญาใหม่ในรูปของรัฐประเทศ และในระบบการเมืองและชนิดของการเลือกตั้งตามที่พวกเขาต้องการ ประเด็นนี้มีความสำคัญสำหรับการสร้างแผนงานที่อย่างน้อยที่สุดผูกพันพรรคการเมืองที่เป็นปรปักษ์เข้าด้วยกัน และเป็นเรื่องที่มีความแตกต่างจากข้อตกลงเพื่อสันติภาพ

บทที่ 6

การสร้างประชาธิปไตยระหว่างประเทศ: ความต้องการความชอบธรรม

เมื่อไม่กี่ปีมานี้ การสร้างให้เกิดประชาธิปไตยได้เผชิญกับวิกฤตการณ์ของความชอบธรรมที่เพิ่มมากขึ้น ในขณะที่ ความเป็นจริงทางภูมิศาสตร์การเมืองได้บั่นทอนฉันทามตินานาชาติเกี่ยวกับการส่งเสริมประชาธิปไตยในฐานะหนทางหนึ่งในการพัฒนามนุษย์และพัฒนาความมั่นคงปลอดภัยของมนุษย์ การบังคับให้ยอมรับประชาธิปไตยในอิรักผ่านปากกระบอกปืน เป็นเหตุให้เกิดการโต้เถียงด้วยความเห็นแตกต่างกันอย่างรุนแรงของประชาคมนานาชาติ ไม่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับเหตุผลของการสร้างประชาธิปไตย แต่ยังเกี่ยวข้องกับความชอบธรรมของการกระทำของนานาชาติเพื่อยุติเผด็จการหรือสงครามการเมือง จัดตั้งรัฐบาลในช่วงเปลี่ยนผ่าน ผลักดันกระบวนการการร่างรัฐธรรมนูญ และดำเนินการกับประเด็นที่สลับซับซ้อนของความยุติธรรมที่กำลังเปลี่ยนผ่าน

เหตุผลสำหรับการสร้างประชาธิปไตยโดยประชาคมนานาชาติจำเป็นต้องได้รับการปฏิรูปในระดับสากลด้วยเหตุผล 3 ประการ ประการที่หนึ่งคือ ถ้าโลกจะต้องพบกับสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคตอย่างสร้างสรรค์ *รากเหง้าของความขัดแย้งที่ไม่อาจมองข้ามได้* โลกไม่สามารถดำเนินไปในรูปแบบเชิงธุรกิจตามที่เคยเป็น ที่จะจัดการกับความไม่มั่นคงที่มองไม่เห็นทิศทางที่รออยู่ในปัญหา เศรษฐกิจ ประชากร สิ่งแวดล้อม และสุขภาพ

เรายังพบเห็นความด้อยพัฒนาและการพัฒนาไปในทางที่ผิด เช่นการเจริญเติบโตที่ตอกลิ่มความไม่เท่าเทียมกันเป็นปัจจัยสนับสนุนที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งที่รุนแรงในปัจจุบัน แต่อย่างไรก็ตาม จะเป็นการละเลยอย่างยิ่ง หากจะวิเคราะห์ความยากจนว่าเป็นปัญหาภายในเท่านั้น เพราะโลกาภิวัตน์ กำลังเป็นตัวเร่งภายนอกอย่างรุนแรงซึ่งมีผลกระทบต่อความยากจนและต่อรัฐเองด้วย ผู้ซึ่งมีส่วนช่วยเหลือในการสร้างประชาธิปไตยจำเป็นต้องมีความเข้าใจให้ดีกว่านี้เกี่ยวกับผลกระทบของการลงทุนจากภายนอกและความสัมพันธ์ของการลงทุนต่อการฝึกอบรมและการจ้างงานภายในประเทศ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ นโยบายทางการค้า ความช่วยเหลือจากภายนอกและเสรีภาพทางเศรษฐกิจ

จุดมุ่งหมายของความมั่นคงทางเศรษฐกิจมหภาคและความมั่นคงทางการเมืองไม่ควรจะมีเป้าหมายที่สวนทางกัน เช่น มันอาจจะก่อให้เกิดความไม่มั่นคงเพิ่มขึ้นโดยไปเพิ่มความเสี่ยง ความกลัวและความต้องการของมนุษย์กระบวนการการปฏิรูปควรจะสนับสนุนซึ่งกันและกัน พร้อมกับสร้างประสิทธิภาพตัวชี้วัดเข้าไปในตัว ในการติดตามตรวจสอบถึงความตึงเครียดของสังคมและตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจมหภาคที่เป็นทางเลือก (เช่น อำนาจการซื้อของประชากร) ผลกระทบของมาตรการต่างๆที่ส่งผลต่อประชาชน จะต้องนำมาศึกษาเพื่อความเข้าใจ “การบริหารบ้านเมือง” ไม่ใช่ประเด็นทางเทคนิคล้วนๆ แต่จะเกี่ยวข้องกับปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างประชาชนและผู้แทนของพวกเขาเองด้วย

ประการที่สอง *การสร้างประชาธิปไตย จะต้องมีความชอบธรรมและมีพื้นฐานบนบริบทที่เป็นจริงในท้องถิ่น* เพื่อให้การปฏิบัติการประชาธิปไตยได้เจริญขึ้นตามกาลเวลาที่ผ่านไป จึงไม่ควรจะใช้วิธีการชักนำหรือบีบบังคับโดยวิธีการที่ไม่ใช่หลักการของประชาธิปไตยหรือโดยการปฏิบัติการใช้อำนาจรัฐแบบเผด็จการในลักษณะ “ประชาธิปไตยแต่เปลือกนอก” หรือโดยผู้เข้ามาปฏิบัติการจากต่างชาติกระทำการโดยไม่ยึดหลักกฎหมาย หรือไม่ยึดหลักความชอบธรรมอย่างแท้จริงในการที่จะแนะนำประเทศที่บอบช้ำจากสงครามเหล่านี้ ให้หลุดพ้นความรุนแรงสู่การเป็นประชาธิปไตย หรือในสถานการณ์ที่สหประชาชาติขาดทรัพยากรหรือถูกขัดขวางการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องมาจากภาระงานที่ใหญ่เกินกำลัง

ประการที่สาม ความก้าวหน้าไปสู่ประชาธิปไตยสามารถส่งเสริมเพิ่มมากขึ้นแม้แต่ในความเป็นจริงของประเทศนั้นๆ จะจำกัด ระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ในทุกระดับของสังคมก็ตาม ด้วยกระบวนการช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของระดับท้องถิ่นในวิถีทางชั่วคราว หรือผ่านกระบวนการสานเสวนา การนำไปปฏิบัติซึ่งมีพื้นฐานบนคุณค่าของประชาธิปไตย จะสามารถวางรากฐานสำหรับระบบที่ขยายมากขึ้น อย่างมีความหมาย และมั่นคงให้ผลิดอกออกผลตามเวลาที่ผ่านไป

ในวิวัฒนาการของเครือข่ายการสร้างประชาธิปไตย มีแง่มุมด้านอุปทานได้แก่ ความสนใจของประชาคมนานาชาติในการขยายระบอบประชาธิปไตย และด้านอุปสงค์ที่ชัดเจนซึ่งต้องเกิดจากความต้องการของประชาชนทั่วโลกที่ไม่ต้องการการปกครองแบบเผด็จการ การปกครองที่ทุจริตคอรัปชั่น ซึ่งไม่ได้สร้างความปลอดภัยขั้นพื้นฐานหรือส่งเสริมความมั่งคงให้ประชาชน

ข้อแนะนำต่อไปนี้เป็นสิ่งที่สะท้อนความห่วงใยที่ต้องการปรับปรุงนโยบายของโลกและฉันทามติในประโยชน์ของความช่วยเหลือด้านประชาธิปไตยเพื่อให้เกิดการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และเกิดความมั่นคงปลอดภัยของมนุษย์ คำแนะนำนี้ได้เน้นถึงความต้องการที่จะทบทวนปัญหาที่ปรากฏขึ้นในเครือข่ายปัจจุบัน ซึ่งเป็นอุปสรรค์ต่อความช่วยเหลือในการสร้างประชาธิปไตยอย่างมีประสิทธิภาพโดยคนในชาติเอง

- *การสาธิตให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างประชาธิปไตยและความมั่นคงปลอดภัยของมนุษย์*
  - เอกสารที่แสดงถึงความคิดริเริ่มที่นำไปสู่ความสำเร็จจะเชื่อมโยงชุมชนท้องถิ่นกับการปฏิรูปของตำรวจ กับการเข้าถึงความยุติธรรม การมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการตัดสินใจ การมีบทบาทต่อผู้แทนที่ได้รับเลือกตั้ง และการสามารถออกความเห็นในมาตรการทางการศึกษาและสาธารณสุข
  - การสนับสนุน นวตกรรมเพื่อการกระจายอำนาจส่งเสริม “ธนาคารความรู้” เพื่อนำ มาตรการการปฏิรูปที่ดินตามระบอบประชาธิปไตยมาใช้ นำการแบ่งปันการใช้ทรัพยากร และให้การศึกษากับประชาสังคม
  - การบ่มเพาะพัฒนาการของ การมีส่วนร่วมที่ได้รับการปรับปรุงในโครงการชุมชนที่เกี่ยวเนื่องกับน้ำสะอาดและที่อยู่อาศัยให้เกิดการดำเนินการในฐานะของพลเมืองที่กระตือรือร้นที่สัมพันธ์กับสิทธิและหน้าที่ของเขา

- *การยุติวิกฤติความมั่นคงปลอดภัยของมนุษย์ระหว่างชาติในระยะสั้นถึงระยะกลาง ต้องเปิดกว้างในการให้มีตัวแทนสตรีในการมีบทบาทสนับสนุนสันติภาพ บทบาทในการวิเคราะห์ความไม่มั่นคงและความต้องการ บทบาทในกระบวนการร่างรัฐธรรมนูญ และการฟื้นฟูชาติเฉพาะเรื่อง และบทบาทในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการการปกครองเฉพาะกาล ดังนี้*
  - การแสวงหาวิธีการที่จะปรับปรุงและแก้ไขกระบวนการที่ชุมชนท้องถิ่นสามารถชี้ชัดถึงองค์ประกอบที่เขาเห็นว่าสำคัญต่อการฟื้นฟูสู่สภาพเดิมของพวกเขา และต่อความมั่นคงปลอดภัยของมนุษย์ โดยหลีกเลี่ยงการเอา “พิมพ์เขียว” สำเร็จรูปจากภายนอกมาใช้ซึ่งอาจไม่เหมาะสม
  - ดำเนินการการช่วยให้เกิดความรับผิดชอบของรัฐต่อความมั่นคงปลอดภัยของมนุษย์ โดยหลีกเลี่ยงบรรทัดฐานทางเทคนิคของธรรมาภิบาล โดยให้การสนับสนุนอยู่ห่างๆ อย่างต่อเนื่องโดยการเป็นเหมือนพี่เลี้ยง และให้การฝึกอบรมทักษะด้านต่างๆ
  - ให้ความสนใจในความสำคัญของบริบทและกระบวนการในความช่วยเหลือต่อประชาธิปไตยและในระดับท้องถิ่นและในความหมายของการเป็นพลเมืองของประเทศชาติ

- *ในระยะยาว ดำเนินการเพื่อความสำเร็จของจุดเน้นของเป้าหมายในการพัฒนาแห่งศตวรรษ ในเรื่องการปกครอบแบบมีส่วนร่วมที่ได้รับการปรับปรุงโดยมีหัวใจสำคัญคือ*:
  - ลดและกำจัดความยากจนที่รุนแรง
  - เข้าไปดูแลปัญหาของความไม่เท่าเทียมกัน (โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อความไม่เท่าเทียมกันนั้นเกี่ยวข้องกับชาติพันธุ์ ศาสนา หรือความแบ่งแยกของเอกลักษณ์ด้านอื่นเช่นเพศ)

- *การการทำให้ประชาธิปไตยเกิดขึ้นทั่วโลกและในระบอบข้ามชาติอื่นๆ โดยการเปิดกว้างในการตัดสินใจร่วมกัน จากหลายฝ่ายเพื่อให้มีการสานเสวนาและปรึกษาหารือกับสาธารณชนอย่างแท้จริงมากยิ่งขึ้น หากโลกกำลังยึดโยงระหว่าง ความพึ่งพาซึ่งกันและกันกับประเด็นที่อยู่ห่างไปไกลกว่าเขตแดนของชาติ ตัวของประชาธิปไตยเองจะต้องก้าวไปสู่เวทีโลก ดังนั้นจึงต้องมีการสนับสนุนที่ยิ่งใหญ่กว่าในการที่จะปรับปรุงรัฐสภาและกลุ่มองค์กรที่มีอำนาจตัดสินใจอื่นๆ เพื่อทำให้พลเมือง และผู้แทนของเขาได้มีส่วนร่วมในการเจรจาระดับโลกซึ่งมีผลกระทบโดยตรงต่อชีวิตประจำวันของเขาอย่างมีประสิทธิภาพ*

- *การเปิดวิสัยทัศน์การดำเนินการด้านประชาธิปไตยในบริบทที่อ่อนไหว*
  - *บรรทัดฐานและแนวทางการดำเนินงานด้านประชาธิปไตยระดับภูมิภาคจะต้องได้รับการสนับสนุนและพัฒนาต่อไป* ชุมชนนานาชาติควรหาวิธีที่จะนำมาตรฐานมาใช้ และเน้นย้ำที่จะนำไปใช้ให้สอดคล้องกับบรรทัดฐานสากลที่มีคำอธิบายอย่าง

ชัดเจน ซึ่งจะ สะท้อนสิทธิที่จะมี การปกครองที่มีสำนึกรับผิดชอบตามรูปแบบประชาธิปไตย ให้ความยอมรับต่อชนกลุ่มน้อย และมีความอดทนอดกลั้นต่อความแตกต่างทางด้านศาสนาและความเชื่อ

- *ชุมชนนานาชาติจำเป็นต้องยอมรับมาตรการแสดงความสำนึกรับผิดชอบให้มากยิ่งขึ้นต่อการเข้าไปมีบทบาทในระดับสากล* และต้องสำรวจประเด็นความสำนึกรับผิดชอบของผู้ดำเนินการด้านความมั่นคงกลุ่มใหม่ เช่น องค์กรเพื่อความมั่นคงของเอกชน ให้ความสนับสนุนความเป็นสากลของกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างชาติและปฏิญญาเจนีวา และตระหนักถึง "ผลกระทบที่เป็นตัวอย่าง" ในพฤติกรรมของนักประชาธิปไตยอาวุโส เช่น เรื่องการห้ามทรมาน หรือทัศนคติในการยอมรับผู้ลี้ภัยหรือผู้อพยพ
- *เน้นย้ำว่าไม่มีวิถีทางที่จะสร้างประชาธิปไตย "รูปแบบเดียวที่เหมาะสมกับทุกสถานการณ์"* การสร้างโครงสร้างของท้องถิ่นที่นำไปสู่รูปแบบรัฐบาลที่เป็นทั้งตัวแทน และมีส่วนร่วม ดังเช่น (ได้มีการแก้ไขเพื่อความเท่าเทียมทางเพศ) ในเมืองซูรา ในประเทศอัฟกานิสถาน หรือ การมารวมตัวกันของผู้อาวุโส ในโซมาลี การปรับความเข้าใจเรื่องกระบวนการทางด้านประชาธิปไตยที่จะเป็นหนทางนำไปสู่ยุทธวิธีที่จะไกล่เกลี่ยข้อขัดแย้งทางใช้กำลังอาวุธในปัจจุบัน เช่นใน เนปาล ศรีลังกา หรือโคลัมเบีย ความช่วยเหลือในเรื่องประชาธิปไตยนี้อาจเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพสำหรับการไกล่เกลี่ยคนกลางเพื่อสนับสนุนให้แต่ละคู่กรณียุติข้อขัดแย้งบนโต๊ะเจรจามากกว่าไปใช้เวทีสนามรบ
- *การให้ความหมายและให้การศึกษา* ประชาชนสามารถที่จะเลือกและวางรูปแบบได้เองที่จะกระทำและมีผลลัพธ์ที่ต้องการได้ด้วยตนเอง หากพวกเขาได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องเพียงพอ ผ่านการอภิปราย ประสบการณ์ และหาหนทางที่เป็นไปได้ที่จะนำไปสู่อนาคตของชาติเขาเอง
- *การวางรูปแบบกลยุทธ์ระดับประเทศในภาพรวม: โดยพัฒนาความสามารถในการประเมินผลและติดตามตรวจสอบของประเทศที่อยู่ภายใต้ภาวะกดดัน* ในประเทศที่มีการส่งเสริมด้านประชาธิปไตยอย่างแพร่หลาย ผู้มีบทบาทในเครือข่ายการสร้างประชาธิปไตยต้องตั้งทีมขึ้นมาเพื่อจัดการประเมินในระดับประเทศด้านความท้าทายที่จะไปสู่ประชาธิปไตย รวมทั้งประเมินทางเลือกต่อภาวะหัวเลี้ยวหัวต่อ และการให้ข้อแนะนำ

- *ปรับปรุงการประสานงานระหว่างผู้สร้างประชาธิปไตยจากระดับโลกสู่ระดับท้องถิ่น*
  - *สร้างความเข้มแข็งให้แก่โครงสร้างต่างๆ ขององค์กรระดับภูมิภาค* รวมถึงวิธีการที่จะตรวจสอบติดตามสถานการณ์ความขัดแย้ง เข้าใจต้นเหตุของความไม่มั่นคงของมนุษย์และส่งเสริมประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายในระดับภูมิภาคที่เข้มแข็งและพัฒนามากแล้ว เช่น ยุโรป และอเมริกา ขยายอำนาจกลไกของประเทศในยุโรปเพื่อให้พวกเขาให้ความสนใจในคนผิวขาว และเอเชียกลางมากยิ่งขึ้นเหมือนกับที่กลุ่มสหภาพยุโรปที่ได้พัฒนาวิถีที่เป็นระบบที่จะช่วยด้านประชาธิปไตยในรัฐมาฮ์เกร็บ(Mahgreb) และตะวันออกกลาง ในกระบวนการบาเซโลน่า (Barcelona Process) กลุ่มประเทศอาเซียนอยู่ในตำแหน่งที่ดีในอันที่จะขับเคลื่อนไปสู่บทบาทที่น่าเชื่อถือด้านสิทธิมนุษยชนและพัฒนาคู่มือในกรอบที่ได้กล่าวมาสำหรับกระบวนการประชาธิปไตยโดยอาศัยพื้นฐานประสบการณ์ระดับชาติ
  - สนับสนุนการสร้างให้เกิดความเป็นสถาบันประชาธิปไตยขึ้นในองค์กรระดับภูมิภาคที่ปัจจุบันยังอ่อนแอหรืออยู่ในสถานการณ์ที่ยากที่จะประสบความสำเร็จในการแก้ไขวิกฤตการณ์การปกครองระดับภูมิภาค ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เอเชียกลาง เอเชียใต้ และตะวันออกกลาง
  - สร้างความเชื่อมโยงและสอดคล้องระหว่างวิธีการเข้าไปดำเนินการของผู้ให้จากหน่วยงานต่างๆ ทบทวนมาตรการการปฏิรูปเศรษฐกิจมหภาค และผลกระทบของการแปรรูปองค์กรของรัฐเป็นเอกชนเพื่อเพื่อให้เกิดการสมานฉันท์กันระหว่างเศรษฐกิจมหภาคและเป้าหมายของความเป็นประชาธิปไตยทางการเมือง ซึ่งควรจะต่างสนับสนุนกันและกัน สร้างความสามารถในการตรวจสอบติดตามตัวชี้วัดด้านความตึงเครียดของสังคมและพัฒนาตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจมหภาคทางเลือก (เช่น อำนาจการซื้อของประชาชน) เพื่อประเมินผลกระทบของนโยบายและโครงการต่อความเท่าเทียมทั้งในแนวดิ่งและแนวนอนตลอดจนความตึงเครียดทางสังคม สนับสนุนให้มีการประเมินทางเลือกต่างๆ ที่มีการให้ข้อมูลอย่างดีและมีศักยภาพที่จะนำไปปฏิบัติ

- *การขัดเกลาและการพัฒนาสถาบันหรือเครื่องมือที่มีแนวโน้มที่ดี*
  - *ปรับปรุงเครื่องมือป้องกันความขัดแย้งที่สัมพันธ์กับกระบวนการประชาธิปไตยที่มีอยู่แล้ว* ความสามารถในการตอบสนองอย่างจริงจังในสถานการณ์ที่ประชาธิปไตยถือเป็นกลยุทธ์หรือการใช้วิธีทาง "การเมือง" ที่จะทำให้ตระหนักถึงสันติภาพ และพัฒนาชุดคู่มือในการอธิบายการดำเนินงานของกรรมาธิการสร้างสันติภาพแห่งสหประชาชาติ ซึ่งก่อตั้งในการประชุมสุดยอดในปี 2548 กรรมาธิการสร้างสันติภาพ ได้รับประโยชน์จากบทเรียนที่เรียนรู้ ถึงการเปลี่ยนผ่านจากสันติภาพไปสู่ประชาธิปไตย

ได้อย่างไรที่ก่อให้เกิดความท้าทาย เช่น ทางเลือกของระบบการเลือกตั้ง ความรุนแรงในการเลือกตั้ง ขั้นตอนของการเลือกตั้ง กระบวนการร่างรัฐธรรมนูญ และแนวทางที่เป็นยุทธวิธีประสานงานของสหประชาชาติระหว่างการเจรจาไกล่เกลี่ย การรักษาสันติภาพ และการสร้างสันติภาพที่สามารถนำมาใช้ปรับปรุงการวางรูปแบบกระบวนการเปลี่ยนแปลง

- *หลีกเลี่ยง "การเลือกตั้งที่เป็นหลุมพรางของกลยุทธ์"* สร้างมาตรการที่เป็นองค์ประกอบภายในให้มากเท่าที่จะเป็นไปได้เพื่อเป็นหลักประกันในความคงเส้นคงวา และความสอดคล้อง สัมพันธ์กันกับการพัฒนาระยะยาว
- ยกระดับความสามารถของฝ่ายนิติบัญญัติและพรรคการเมืองและปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างพรรคและสังคมโดยผ่านการฝึกฝนเพื่อสร้างความโปร่งใสและสำนึกรับผิดชอบ และผ่านการจัดการในการบริหารการปกครองที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เช่น กระบวนการทางศาลและการเข้าถึงความยุติธรรม และเสนอทางเลือกเพื่อดำเนินการจัดทำนโยบายด้านการมีส่วนร่วม
- สนับสนุนการแบ่งปันข้อมูลข่าวสารในมาตรฐานการปฏิบัติที่ดีที่สุด ข้อมูลที่สามารถเปรียบเทียบได้ และให้การปรึกษาเฉพาะเรื่อง เนื่องจากบางแง่มุมของประชาธิปไตยเป็นเรื่องที่ซับซ้อนทางเทคนิค ประชาธิปไตยมีลักษณะทางเทคนิคสูง เช่น การร่างรัฐธรรมนูญ ทางเลือกของระบบ การบริหารการเลือกตั้ง หน้าที่หลักของเครือข่ายการสร้างประชาธิปไตยจึงเป็นการจัดหาข้อมูลและให้คำแนะนำปรึกษาในประเด็นที่ซับซ้อนเหล่านี้
- *ส่งเสริมการบริหารการเลือกตั้งอย่างมืออาชีพ อำนาจ ความรับผิดชอบ* ความสามารถและความเป็นมืออาชีพขององค์กรจัดการเลือกตั้ง (Election Management Bodies-EMBs) เป็นสิ่งสำคัญต่อกระบวนการทางประชาธิปไตยทั่วโลก เมื่อไม่กี่ปีมานี้ องค์การ เช่น IDEA, UNDP และมูลนิธิส่งเสริมระบบการเลือกตั้งระหว่างประเทศ (The International Foundation for Election System-IFES) ได้จัดตั้งทีมเพื่อก่อให้เกิด "ที่ให้บริการจุดเดียว" ในการให้ข้อมูลต้นทุนการเลือกตั้ง การบริหารการเลือกตั้ง และประเด็นการบริหารงานการเลือกตั้งด้านอื่นๆ เครือข่ายความรู้การเลือกตั้ง (The ACE Electoral Knowledge Network-http: www.aceproject.org) ได้จัดหาข้อมูลที่สามารถค้นได้จากระบบคอมพิวเตอร์ ปรับปรุงข้อมูลที่เกี่ยวกับมาตรฐานที่ดีที่สุดในการปฏิบัติรวมทั้งทางเลือกและประเด็นการบริหารการเลือกตั้งในโลกที่เติบโตอย่างรวดเร็ว ฐานความรู้นี้จะเชื่อมโยงกันอย่างรอบคอบกับ EMBs ที่จะแบ่งปันข้อมูล พัฒนามาตรฐานความเป็นมืออาชีพ และฝึกฝนฝ่ายบริหารใหม่ๆ ให้เป็นผู้จัดการการเลือกตั้งที่มีความเป็นมืออาชีพ
- สนับสนุนการศึกษาของภาคประชาสังคม องค์กรพัฒนาเอกชนระดับนานาชาติได้มีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางในการรณรงค์ให้บรรจุการศึกษาภาคประชาชนไว้ในระบบสังคมที่กำลังเปลี่ยนผ่าน จากเดิมเพียงรณรงค์ "ให้ออกไปลงคะแนน" ไปสู่ "ถนนสายกฎหมาย" (การนำการปฏิบัติการด้านสิทธิมนุษยชนไปใช้) เพื่อให้ตระหนักถึงแนวคิดของรัฐธรรมนูญ ตลอดจนความหมายและเป้าหมายของประชาธิปไตย จุดมุ่งหมายของกิจกรรมทั้งหลายเพื่อที่จะลงไปทำงานกับระดับรากหญ้าให้มีความสามารถที่จะมีส่วนร่วมและยกระดับความตระหนักรู้ของสาธารณชนเกี่ยวกับความหมายของสิทธิมนุษยชน ในวิถีทางที่ประชาชนจะสามารถเข้าร่วมเพื่อสนับสนุนและปกป้องตนเองโดยตรง
- อุปถัมภ์การสนับสนุนระหว่างประเทศที่อยู่ทางใต้ของโลกกับใต้ด้วยกัน และการศึกษาระหว่างประเทศทางใต้กับทางเหนือ เช่นแอฟริกาใต้เสนอความช่วยเหลือด้านการเลือกตั้งแก่สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก ตามแผนการเลือกตั้งปีพ.ศ. 2549 (ค.ศ. 2006) แต่ด้วยความชำนาญสูง (และมากเกินไป) ตัวแทนจากแอฟริกาใต้ ได้ให้ความเห็นว่าน่าจะมีประโยชน์มากขึ้นหากเชิญผู้เชี่ยวชาญจากอินเดียมาให้การสนับสนุนด้านความเชี่ยวชาญและประสบการณ์เช่นกัน ประสบการณ์ ความท้าทาย และความรู้จากโลกทางตอนใต้จะเป็น ประโยชน์ และปลุกความเป็นประชาธิปไตยที่ยั่งยืน สำหรับโลกทางตอนเหนือ

การดำเนินการให้เกิดประชาธิปไตยไม่ได้ขับเคลื่อนไปบนเส้นทางที่ราบเรียบหรือเส้นทางที่กำหนดไว้เป็นอย่างดี แต่จะเป็นไปในลักษณะค่อยเป็นค่อยไปและบางครั้งก็ยุ่งเหยิง การทดสอบประชาธิปไตยในศตวรรษที่ 21 จะไม่จำกัดอยู่ที่การประคบประหงมให้เกิดการเลือกตั้งที่เสรีและยุติธรรม (ความท้าทายในสิทธิของตนเอง) แต่จะถูกกำหนดอย่างเท่าเทียมกัน โดยดูจากมาตรฐานของสิทธิมนุษยชนที่นำมาปฏิรูปใหม่อย่างสากลหรือไม่ ความไม่เท่าเทียมกันที่ลดลงหรือเปล่า และได้มีการส่งเสริมความยุติธรรมทางสังคมด้วยไหม ประชาธิปไตยจะถูกกำหนดและวัดจากมุมมองของการนำเสนอ กล่าวคือประชาธิปไตยได้พยายามตอบสนองความต้องการของมนุษย์ หรือไม่ หรือประชาธิปไตยได้ยอมรับหรือไม่ว่า ความไม่มั่นคงปลอดภัยของมนุษย์เป็นหนึ่งในปัญหาหลักของความขัดแย้งที่รุนแรงที่โลกกำลังเผชิญ และว่าความไม่มั่นคงปลอดภัยนี้มักจะเชื่อมโยงกับการถูกกีดกันตลอดจนการไม่สามารถที่จะเข้าถึงทรัพยากรและอำนาจได้ แนวคิดและพฤติกรรมใหม่นี้เป็นที่ต้องการในเวทีโลก ความท้าทายก็คือการปฏิบัติอย่างเป็นประชาธิปไตย เพื่อที่จะเปลี่ยนจากประชาธิปไตยเพียงรูปแบบไปเป็นประชาธิปไตยในเนื้อหา รวมทั้งสร้างความชอบธรรมและความเป็นเจ้าของในการสนับสนุนการพัฒนาประชาธิปไตยอย่างยั่งยืน ซึ่งปรับเปลี่ยนตามแต่สถานการณ์ในบริบทต่างๆ

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับองค์กร IDEA หรือ สสปล. นานาชาติ

การให้ความสนับสนุนประชาธิปไตยทั่วโลก

IDEA (International Institute for Democracy and Electoral Assistance) หรือสถาบันเพื่อการสนับสนุนประชาธิปไตยและการเลือกตั้งนานาชาติ: สสปล จัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2538 (ค.ศ.1995) เป็นองค์กรระหว่างภาครัฐที่ให้การสนับบสนุนระบอบประชาธิปไตยที่ยั่งยืน ปฏิบัติงานทั่วโลก แต่ในปัจจุบัน มุ่งเน้นที่ แอฟริกา ตะวันออกกลาง ละตินอเมริกา และเอเชียใต้ IDEA หรือ สสปล. พยายามปรับปรุงการวางรูปแบบและประสิทธิภาพของสถาบันประชาธิปไตย และเพื่อให้กระบวนการทางประชาธิปไตย เข้มแข็ง IDEA หรือ สสปล. มีบทบาทดังนี้:

- จัดหานักวิจัย ผู้จัดทำนโยบาย นักกิจกรรม และสื่อที่จะมาเป็นตัวแทนในเวทีการประชุมเพื่ออภิปรายให้ความคิดเห็นต่อหลักการต่าง ๆ ตามระบอบประชาธิปไตย
- เชื่อมโยงงานวิจัยและประสบการณ์การออกภาคสนาม พัฒนาระเบียบวิธีวิจัยและจัดการฝึกอบรมเพื่อที่จะปรับปรุงกระบวนการทางประชาธิปไตย และ
- สนับสนุนความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และประสิทธิภาพในการจัดการเลือกตั้ง

กิจกรรมสำคัญประกอบด้วย

การสร้างประชาธิปไตยและการจัดการการขัดแย้ง การทำงานของ IDEA หรือ สสปล. ในส่วนนี้จะเน้นการร่างรัฐธรรมนูญ การฟื้นคืนดี การสานเสวนาที่รวมทุกภาคส่วนและความมั่นคงปลอดภัยของมนุษย์ มีเป้าหมายที่ กลุ่มสังคมที่อยู่ระหว่างการปรับเปลี่ยน โดยเฉพาะสังคมที่กำลังจะก้าวออกมาจากมีช่วงเวลาของความรุนแรง และการปกครองที่อ่อนแอ

กระบวนการเลือกตั้ง รวมถึงการสร้างหลักประกันการจัดการการเลือกตั้งอย่างมืออาชีพและเป็นอิสระของการเลือกตั้ง การประยุกต์ใช้ระบบการเลือกตั้ง ปรับปรุงการเข้าถึงและการสร้างความมั่นใจของสาธารณชน IDEA หรือ สสปล. พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมและวัสดุอุปกรณ์สำหรับเจ้าหน้าที่เลือกตั้ง รวมทั้งจัดเตรียมข้อมูลเปรียบเทียบ วิเคราะห์ทั้งในด้านการเมืองและด้านเทคนิค การวางรูปแบบ ตลอดจนการจัดและดำเนินการเลือกตั้ง

พรรคการเมือง ความเสมอภาคและการมีส่วนร่วมทางการเมือง (รวมทั้งสตรีในการเมือง) การทำงานของ IDEA หรือ สสปล. รวมถึงการทบทวนกฎระเบียบภายนอก กองทุนจากสาธารณะ การจัดการและความสัมพันธ์กับสาธารณชนของพรรคการเมือง นอกจากนี้ยังรวมถึงการระบุแนวทางต่างๆ ในการสร้างข้อตกลงในการเมืองที่มีส่วนจากภาคส่วนต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่จะให้สตรีเข้ามามีบทบาททางการเมือง ตัวอย่างเช่น การจัดหาประสบการณ์การเปรียบเทียบในเรื่องของการใช้มาตรการพิเศษ อาทิ การกำหนดจำนวนจัดสรรสำหรับสตรีเพศ

สมาชิกภาพ

สมาชิกภาพของ IDEA หรือ สสปล. เปิดให้กับรัฐบาลต่างๆ ในปัจจุบัน IDEA หรือ สสปล. มีสมาชิก 24 ประเทศ ได้แก่ ออสเตรเลีย บาร์เบโดส เบลเยียม บอตสวานา แคนาดา เคปเวิร์ด ชิลี คอสตาริกา เดนมาร์ค ฟินแลนด์เยอรมัน อินเดีย มอริเชียส เม็กซิโก นามิเบีย เนเธอแลนด์ นอร์เวย์ เปรู โปรตุเกส แอฟริกาใต้ สเปน สวีเดน สวิสเซอร์แลนด์ และ อุรุกวัย ส่วนญี่ปุ่นเป็นสมาชิกประเทศผู้สังเกตุการณ์

International Institute for Democracy and Electoral Assistance (International IDEA)
Strömsborg, SE-103 34, Stockholm, Sweden
Tel: +46-8-698-3700; Fax: +46-8-20-24-22
http://www.idea.int